

ŠTAJERSKI GOSPODAR

ERSCHEINT JEDEN SAMSTAG

Schriftleitung u. Verlag: Marburg a. d. Drau, Badgasse 6 - Bezugspreis: jährlich RM 4.80, halbjährlich RM 2.40, vierteljährlich RM 1.20

I. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 13. Dezember 1941

Nr. 38

Führer je obračunal z Rooseveltom!

Nemčija in Italija sta rame ob rami z Japonsko napovedali Zedinjenim državam vojno - Berlin, Rim in Tokio so se zedinili v vseh točkah vojne in bodočega miru - Adolf Hitler jamči za zmago nad židovsko-anglosaško-plutokratskim svetom - Iz zgodovinske seje nemškega Reichstaga

Adolf Hitler jamči za zmago nad židovsko-anglosaško-plutokratskim svetom - Iz zgodovinske seje nemškega Reichstaga

Berlin je bil v četrtek ob treh popoldan prizorišče zgodovinske seje Reichstaga, ki se je sestel v odločilnem trenutku, da bi sprejel iz Führerjevih ust izjavo vlade. Ves Berlin je bil v znamenju velikega zgodovinskega trenutka. Vsakdo je slutil nekaj velikega in izrednega. Stotisoči Berlinčanov so z največjim zanimanjem opazovali avtomobile inozemskih diplomatov, ki so se peljali h Krollovi operi kot sedežu Reichstaga. Burno so pozdravljali zlasti vodilne moze nemškega političnega in vojaškega življenja, predvsem Reichsmarschall-a Göring-a, Generalfeldmarschall-a Brauchitsch-a, ministra dr. Goebbels-a itd. Orkan navdušenja pa je nastal, ko se je pred sedežem Reichstaga pojavil Führer, ki je med zvoki prezentirne koračnice pregledal častno četo svoje telesne standarte »Adolf Hitler«. Stotisoči Berlinčanov so ostali še po otvoritvi seje Reichstaga na cestah in trgih, da bi iz zvočnikov slišali Führerjeve besede.

Sejo Reichstaga je v kratkih besedah otvoril Reichsmarschall Göring kot predsednik Reichstaga. Zaprošil je poslance, naj se dvignejo raz svojih sedežev v znak počastitve vojakov, ki so v času od zadnje seje položili svoja življenja na oltar domovine. Takoj nato je podal Reichsmarschall besedo Führer-ju, ki je po burnem pozdravu poslancev povzel besedo:

Adolf Hitler je z resnobnim, globokim glasom opozoril na dejstvo, da gre leto svetovno-zgodovinskih dogodkov h kraju. Leto največjih odločitev je pred nami. Nemški narod naj spozna pregled preteklega dogajanja, ravno tako pa tudi odločitve, ki jih vsiljujeta sedanost in bodočnost.

Po ponovni odklonitvi moje mirovne ponudbe v I. 1940 — tako je dejal Führer — je bilo v jeseni 1940 jasno, da bo treba to vojno proti vsem argumentom razuma in nujnosti dobojevati z orožjem

do konca. Poznate me kot človeka, ki je bil vedno sovražnik polovičarskih ali slabih sklepov. Če je Previdnost tako hotela, da nemškemu narodu ta borba ne more biti prihranjena, ji hočem biti pač hvaležen za to, da mi je poverila vodstvo zgodovinske borbe, ki za bodočih 500 ali 1000 let ne bo samo odločilno določila naše nemške zgodovine, temveč zgodovine Evrope in celega sveta.

Zgodovinska revizija v edinstvenem izmeru

Nemški narod in njegov vojak delata in se borita ne samo za sebe in za svojo dobo, nego za bodoče daljnje rodove. Stvarnik nam je naročil zgodovinsko revizijo edinstvenega izmera. Naša dolžnost je, da jo izvedemo.

Führer je nato podal sliko položaja, kakor je nastal in se razvijal po zavzetju Norveške. Premirje na zapadu je omogočilo zavarovanje politično in gospodarsko važnih področij tudi z vojaškega vidika. Tako je nastal od Kirkenesa do španske meje ogromen pas utrdb največjih izmerov. Führer je tu nazorno opisal vse, kar se je v tem pogledu storilo.

Rame ob rami z Italijo

V vojni, ki se je medtem razvijala, je Nemčijo podpirala zlasti zavezniška Italija. Več mesecev je pritisкала na Italijo angleška sila. Edinole radi velike premoči težkih tankov je uspelo Angležem izzvati v Severni Afriki trenutno krizo. Führer je nato opisal, kako je posegel vmes general Rommel in kako se danes na vročih afriških tleh borita Italijan in Nemeč proti skupnemu sovražniku.

V svojih nadaljnjih izvajanjih je Führer orisal vojno politiko Anglije, ki je dajala narodom oziroma državam svoje garancije, da bi jih nahujskala proti Nemčiji

oziroma osovini. Vse te države pa so morale spoznati, da je mogel biti edini garant njihovega obstoja napram vzhodni nevarnosti samo Nemčija in da so bile izgubljene v tistem trenutku, ko so se zapale sili, ki v svojem znanem egoizmu skozi stoletja ni nikdar pomagala, temveč vedno le zahtevala pomoč drugih. Nemški narod je soobčutil usodo teh narodov. Zimska vojna Fincev je vzbudila v Nemcih občutek grenkobe in občudovanja. Grenko je bilo, ker nam pogled na grozečega sovražnika na zapadu in nevarnost na vzhodu nista dopustila, da bi jim mogli nuditi vojaško pomoč.

Temni načrti Kremlija

Od meseca do meseca je bilo v letu 1940 vedno bolj jasno, da merijo načrti Kremlskih oblastnikov vedno bolj na uničenje cele Evrope. Tu je Führer nazorno orisal temne načrte boljševikov, ki so smatrali, da bi bil v poletju 1941 pač najugodnejši trenutek za udarec. Zopet je omenil Führer znano Churchillovo izjavo na tajnih sejah angleške Spodnje zbornice. Churchill je takrat očitno predvideval napad Sovjetije na Nemčijo. Ta napad bi bil Angliji naj omogočil njeno ofenzivo. V svojih nadaljnjih izvajanjih je Führer z globokim umevanjem obrazložil zgodovinsko preteklost Evrope.

Nato je Führer omenil vse ukrepe, ki jih je zapovedal radi obrambe na vzhodu. Vsako leto je imela Nemčija boljše orožje in tako je prišla rešitev v 12. uri. V Sovjetski Rusiji je spoznal smrtno nevarnost ne samo za Nemčijo, temveč za vso Evropo. Odločil se je zato, da bo dal po možnosti sam povelje za napad. Da je obstajal namen ruskega napada, izpričuje ogromen in avtentičen materijal. »Nevarnost je bila tako ogromna, da se je zahvaliti Bogu, da me je v pravem trenutku razsvetlil ter mi dal moč za vse tisto, kar

je bilo treba ukreniti. Temu se imajo zahvaliti milijoni nemških vojakov za svoje življenje, vsa Evropa pa za svojo eksistenco.

Adolf Hitler je na to vidovito naslikal usodo Evrope, če bi bil sovjetski valjar zdiral preko nje. Ako ne bi bila Nemčija nastopila s svojimi vojniki in s svojim orožjem bi se bi razlil veletok čez Evropo, ki bi bil smešno angleško idejo o ohranjanju evropskega ravnotežja enkrat za vselej razbil. Boljševiki bi bili opustošili vso Evropo.

Tako je nastala evropska križarska vojna proti boljševizmu. Führer je v svojih izjavah objavil natančne številke o zmagoslavnem pohodu na Vzhodu. Omenil je med drugim, da je znašalo število ujetih boljševikov dne 1. decembra 3 milijone 806.867. Tankov je bilo uničenih ali zaplenjenih 21.391. Število zaplenjenih oziroma uničenih topov je znašalo 32.541. 17.322 letal je bilo sestreljenih oziroma na tleh razbitih. V istem času je Anglija izgubila 2291 letal. Vojna mornarica je potopila 4.170.611 ton, letalstvo pa 2.346.186 ton, to je skupno 6.516.797 ton.

To so številke, morda celo suhe številke, ki pa naj ne bi nikdar izginile iz zgodovine, zavesti in spomina nemškega naroda. Za temi številkami se skrivajo storitve, žrtve in junaštvo milijonov mož našega naroda in z nami zvezanih držav. Domovina si ne more predstavljati naporov za doseg te zmag. V krasnih besedah je Führer slavil junaštvo in napore vseh na vzhodni fronti vpostavljenih vojakov. Zlasti infanterija je bila tista, ki je nosila največje breme borb.

Nemške izgube

V času od 22. junija do 1. decembra je nemška vojska v tej borbi izgubila 158.773 mrtvih, 563.082 ranjencev in 31.191 pogrešancev. Letalstvo je izgubilo 3231 mrtvih, 8453 ranjencev in 2028 pogrešancev. Vojna mornarica je izgubila 310 mrtvih, 232 ranjencev in 115 pogrešancev, skupno torej 162.314 mrtvih, 571.767 ranjencev in 33.354 pogrešancev.

Nato je Führer v obsežnih izjavah ponovil predzgodovino vojne, zlasti pa spor s Poljsko. Še enkrat je v nazornih stavkih obrazložil nemške predloge za rešitev vprašanja koridorja, ter je pri tej priliki ponovil 15 točk obsegajoče nemške predloge za rešitev vprašanja Danziga in koridorja.

Kakor znano, je Poljska takrat odklonila nemške predloge. Nastalo je vprašanje: Kako je zamogla tako nepomembna država odkloniti take predloge, preko tega pa še mučiti Nemce, ki so tej državi dali vso kulturo? Kako je mogla ta država odrediti splošno mobilizacijo?

Vpogled v dokumente zunanega ministertva v Varšavi je prinesel iznenadenje in jasnost: Bil je mož, ki je s hudičevno brezvestnostjo uporabil ves svoj vpliv, da bi ojačil Poljsko v njenem odporu in tako onemogočil vsak sporazum. Poročila, ki jih je pošiljal takratni poljski poslanik v Washingtonu, grof Potocki, svoji vladi v Varšavo, so dokumenti, iz katerih je razvidna strašna jasnost o tem, kako je en sam človek skupno s silami, ki so ga gonile, obremenjen s krivdo za drugo svetovno vojno.

Nemčija in zedinjene države

Adolf Hitler je nato obravnaval vprašanje stališča Nemčije do Amerike ter je v treh točkah ugotovil, da je Nemčija morda edina velesila, ki ni imela niti v

Severni niti v Južni Ameriki kadarkoli kako kolonijo. Na amerškem kontinentu se ni nikdar tudi drugače politično udeleževala, bodisi da se je izselilo več milijonov Nemcev v Ameriko, kjer so imeli od tega samo koristi. Nemčija ni vse od početka Zedinjenih držav zavzemala politično odklonilnega ali celo sovražnega stališča napram Zedinjenim državam, pač pa so mnogi Nemci pomagali braniti Zedinjene države. Nemčija se ni nikdar udeleževala kake vojne proti Zedinjenim državam, pač pa je Amerika leta 1917 napovedala Nemčiji vojno iz razlogov, ki jih je dokončno pojasnil odbor, ki ga je vpostavil prezident Roosevelt za pojasnitev tega vprašanja. Ta odbor je nepobitno ugotovil, da so bili za ameriško vojno napoved leta 1917 merodajni edinoletni kapitalistični interesi nekaterih malih skupin. Nemčija sama ni imela nikakega namena, priti v spor z Zedinjenimi državami. Pa tudi sicer ni med ameriškim in nemškim narodom nikakih nasprotstev teritorialne ali politične vrste, ki bi kakorkoli zadevali interese ali celo ekzistenco Zedinjenih držav.

Z učinkujočo ostrino dokazovanja je Führer nato označil dva prezidenta Zedinjenih držav kot povzročitelja obeh zgodovinskih konfliktov: Wilsona in Roosevelta. Führer je nato primerjal sebe z Rooseveltom ter je naznačil vse tisto, kar je tako značilno za oba poglavarja držav. Dočim je nacionalsocialistična Nemčija v par letih doživela ogromen vzpon svojega življenja, kulture, umetnosti itd., ni znal prezident Roosevelt izvesti v Ameriki niti najmanjšega zboljšanja, čeprav je na teritoriju Zedinjenih držav komaj 15 ljudi na enem kvadratnem kilometru, dočim mora v Nemčiji en kvadratni kilometer preživljati 140 ljudi. Nemčija je v petih letih rešila svoje gospodarske probleme in brezposelnost, v istem času pa je prezident Roosevelt povečal neprimerno svoje državne dolge, razvrednotil dolar, pretresel gospodarstvo ter brezbržno gledal brezposelnost svojega prebivalstva. Jasno je, da je prezident spričo takega

notranjega položaja iskal udejstvovanja na polju zunanje politike. Zidovsko sovražstvo in egoizem sta tirala v vojno. Tu je Führer z dobro utemeljitvijo obrazložil vojno hujskaštvo prezidenta Roosevelta, ki je ojačil svojo kampanjo sovražstva v letu 1939 ter grozil pred kongresom s vsemi ukrepi proti avtoritarnim državam. Govornik je ožigosal Roosevelta kot izdajalca Monroeve doktrine.

Adolf Hitler je v nadaljevanju svojega govora točno obrazložil vojno krivdo prezidenta Roosevelta. Naštel je vse državne akte prezidenta Roosevelta, v kolikor so tičejo direktne vmešavanja v evropski konflikt oziroma v zadeve evropskih držav. Omenil je odnose, ki jih je vzdrževal Roosevelt do raznih emigriranih državnikov, nadalje telegrafično pozivanje takratnega francoskega ministrskega predsednika Reynauda za nadaljevanje vojne, podpiranje angleškega letalstva, izročitev 50 rušilcev Angležem, zaplenbe nemških ladij itd. Dne 27. marca letošnjega leta je prezident Roosevelt, ki stalno zatrjuje, da ni nikak nasilnik, pozdravil klike generala Simoviča, ki je potom nasilja in strmoglavljenja zakonite vlade prišla do oblasti. Obširno je Führer navedel vse Rooseveltove ukrepe, zlasti pa Rooseveltovo povelje ameriški mornarici, naj strelja na ladje osovinskih sil. Nazorno je naslikal Führer sliko moža, ki je kot krivoprisežnik in ponarejevalec spletkaril edino željo, da bi škodoval Nemčiji in njenim zaveznikom. Nesramna je bila tudi igra prezidenta Roosevelta z Japonsko, ki se je zasitila dolgoletnih pogajanj s tem ponarejevalcem. Da je japonska vlada storila temu konec, navdaja nemški narod in tudi vse druge poštene ljudi na svetu z globokim zadovoljstvom.

Tu je Führer točno označil tisto gibalo, ki stoji za Rooseveltom. To je večni Zid, ki bi hotel nemškemu narodu pripraviti to, kar smo z gnevom gledali v Sovjetski Zidovski raj na zemlji smo spoznali osebno. Milijoni nemških vojakov so osebno spoznali deželo, v kateri je mednarodni

PK-Aufnahme: Kriegsberichtler Durilina (Wb.)

Vorgeschobener MG-Posten. Unablässig muß die weiße Landschaft beobachtet werden, denn der verbissen kämpfende Gegner unternimmt immer wieder verzweifelte Gegenangriffe

Žid uničeval ljudi in dobrine. Tudi če ne bi bili v zavezništvu z Japonsko, bi nam bilo jasno, da hočejo Židje okrog Franklina Roosevelta uničiti eno državo za drugo. Današnja Nemčija ni Nemčija nekdanjosti. Z naše strani bomo storili vse, kar je skušal doseči ta izzivalec že več let. Ne samo radi tega, ker smo zavezniki Japonske, temveč radi tega, ker se Nemčija in Italija v svoji moči zavedata, da gre v tem zgodovinskem času za bitki ali ne bitki narodov. Demokratično Nemčijo so spravili svojčas do gladovanja, današnja socialistično Nemčijo bi hoteli iztrebiti. Gospodje, ki živijo v socialno najbolj zastalnih državah, naj bi se raje zanimali za svoje brezposelne, namesto da hujskajo na vojno. V svojih državah imajo dovolj bede, da bi se lahko bavili z razdeljevanjem živeža. Kar se tiče nemškega naroda, ne rabi milodarov niti od gospoda Churchilla, niti od gospoda Roosevelta ali

Edena. Nemški narod si bo zavaroval svoje življenje tudi tedaj, ako bi se proti njemu združili tisočeri Churchill in Rooseveltovci. Ta narod ima skoro 2000 letno zgodovino za seboj. Nikdar v svoji zgodovini ni bil tako edin in sklenjen kakor danes, in kakor bo po zaslugi nacional-socialističnega gibanja za vso bodočnost.

Führer je nato omenil, da je dal izročiti ameriškemu odpravniku poveljstva potne liste, obenem pa mu je z natančno obrazložitvijo svojega stališča sporočil, da je nemške in italijanske potrpežljivosti spriču Rooseveltovega izzivanja konec. Nemčija in Italija sta prisiljeni, stopiti v smislu določil Trojnega pakta z dne 27. septembra 1940 ramo ob ramo ob stran Japonske, da bi se borile za obrambo in vzdrževanje svobode in neodvisnosti svojih narodov in držav, skupno proti Zedinjenim državam in Angliji.

kmetov in delavcev, mož in žena, ki v tovarnah in pisarnah, na poljih in njihovih delajo v potu svojega obraza, da bi pridelali domovini kruh in fronti orožje. V zavezništvu z nami pa so močni narodi, ki jih tare ista sila in ki imajo pred seboj iste sovražnike.

»Ameriški prezident in njegova plutokratska klika sta nas imenovala narod »nemaničev«; to je točno. Toda »nemanič« hočejo živeti in dosegli bodo na vsak način, da jim tisto, kar imajo za življenje, ne bodo ukradli posedujoči narod. Vi poznate mojo neizprosno odločnost, da končam uspešno započeto borbo. Vi poznate mojo voljo, da se v taki borbi ne plašim streti vsak odpor, ki mora biti zlomljen.

Že v svojem prvem govoru 1. septembra 1939 sem vam zagotovil, da v tej vojni niti orožje, niti čas ne bosta prisilila Nemčije na kolena. Mojim nasprotnikom zagotavljam, da nas ne bosta premagala ne samo orožje ali čas, temveč tudi nobeden notranji dvom v izpolnjevanje naših dolžnosti. Če pomislimo na žrtve naših vojakov, je vsaka žrtev v domovini popolnoma malenkostna. Ako pa pomislimo na število tistih, ki so že pred nami padli za življenje in veličino nemškega naroda, se šele zavedamo veličine dolžnosti, ki nam je naložena.

Kdor bi se hotel izogniti tej dolžnosti, ne more zahtevati, da bi ga v naši sredini ocenjevali kot rojaka.

Kakor smo bili neusmiljeni in trdi v borbi za oblast, ravno tako neusmiljeni in trdi homo v borbi za ohranitev našega naroda. V času ko tisoči naših najboljših mož, očetov in sinov našega naroda padajo, naj ne računamo nikdo z življenjem, ki bi hotel v domovini razvrednotiti frontne žrtve. Vse eno je, pod katero krinko bi se poizkušalo motiti to fronto, podkopati voljo odpora našega naroda, slabiti avtoriteto režima in sabotirati storitve domovine.

Kdor je kriv, bo padel. Samo s to razliko, da doprinese vojak na fronti to žrtev v najvišji časti. Tisti pa, ki to častno žrtev razvrednoti, pade osramočen.

Naši nasprotniki naj se ne motijo! V 2000 letih nam znane nemške zgodovine ni bil naš narod nikdar tako sklenjen in enoten kakor danes. Gospod vseh svetov nam je namenil v zadnjih letih toliko velikega, da se hvaležni klanjamo Previdnosti, ki nam je dovolila, da smo člani tako velikega naroda. Boga hvalimo, da se bomo smeli spriču prejšnjih in bodočih generacij nemškega naroda častno vpisati v neminljivo knjigo nemške zgodovine.

Ko je Führer končal, so mu poslanel Reichstag-a priredili več minut trajajočo navdušeno ovacijo v zavesti jeklene povezanosti naroda s Führer-jem ter mu obenem položili neizrečeno prisego nespremenljive zvestobe in udanosti.

Ko se je poleglo navdušenje, je vstal Reichsmarschall Hermann Göring ter je v prekrasnih besedah izrekel Führer-ju v imenu Reichstag-a in s tem celokupnega nemškega naroda toplo zahvalo za ponosne in podžigajoče besede, ki jih je naslovil v tej zgodovinski uri vsemu narodu. Izjavil je med drugim, da je bila Evropa z vso svojo kulturo in njenimi vrednotami ogrožena. Močno srce in velik genij Führer-jev sta se zoperstavila nevarnosti, in tako vemo vsi, da je končna zmaga na naši strani. Neizmerno je zupanje in neizmerno je zahvala z neizbrisljivim jamstvom zvestobe. Reichsmarschall je končal z besedami: »Vojska in narod sta blok iz granita, na katerem

Skupna obramba Nemčije, Italije in Japonske

Adolf Hitler je nato sporočil Reichstag-u pogodbo, ki so jo radi tega skenile in podpisale z današnjim dnevom Nemčija, Italija in Japonska. Pogodba se glasi:

»V nerazrušljivem sklepu, da svojega orožja ne bodo položile vse dotlej, dokler skupna vojna proti Zedinjenim državam in Angliji ne bo uspešno končana, so se vlade Nemčije, Italije in Japonske zedinile glede sledečih določil:

Čl. 1. Nemčija, Italija in Japonska se bodo v vojni, ki jim je bila vsiljena od strani Zedinjenih držav in Anglije, borile z vsemi razpoložljivimi sredstvi skupno do zmagovitega konca.

Čl. 2. Nemčija, Italija in Japonska se zavezujejo, da brez popolnega medsebojnega dogovora ne bodo sklenile niti z Zedinjenimi državami niti z Anglijo premirja ali miru.

Čl. 3. Nemčija, Italija in Japonska bodo tudi po zmagovitem koncu vojne v svrhu vzpostavitve pravičnega novega reda najtesneje sodelovale v smislu Trojnega pakta z dne 27. septembra 1940.

Čl. 4. Ta pogodba stopa takoj s podpisom v veljavo in ostane v tej veljavi prav tako dolgo kakor Trojni pakt z dne 27. septembra 1940. Visoki podpisniki se bodo pravočasno pred potekom trajanja sporazumeli o nadaljnjem oblikovanju sodelovanja, kakor ga predvideva čl. 3 spričujočega pakta.

Do zadnje konkvence Führer je končal svoja izvajanja z ugotovitvijo, da je bilo že ob odklonitvi njegove zadnje mirovne ponudbe v juliju 1940 jasno, da bo treba to borbo voditi do poslednje konkvence. Nacionalsocialiste ni iznenadilo, da so se znašle anglosaksonsko-židovskokapitalistične sile sveta v skupni fronti z boljševismom. Tudi v naši notranjosti so bili nekoč v isti fronti. Tudi notranjo borbo smo uspešno končali ter jih po 16-letni borbi za oblast uničili.

»Ko sem se pred 23 leti odločil za vstop v politično življenje, da bi rešil narod pred propastjo, sem bil neznan vojak. Mnogi izmed vas vedo, kako težka so bila prva leta te borbe. Pot mladega gibanja sedmih mož do prevzema odgovorne vlade dne 30. januarja 1933 je bila tako čudovita, da jo je res zamogla edinole Previdnost omogočiti s svojim blagoslovom.

Danes stojim na čelu največje armade na svetu, najogromnejšega letalstva in nosne mornarice. Za menoj in okrog mene je v zapriseženi skupnosti stranka, s katero sem postal velik in katera je postala skozi mene velika.

Nasprotniki, ki jih vidim, so znani sovražniki že izza 20 let. Pot, ki je pred nami, pa ne morem primerjati s potjo, ki je za nami. Nemški narod stoji v spoznanju odločilne ure svojega življenja.

Nato je Führer omenil milijone nemških

(PK-Aufnahme: Kriegsbericht Rutkowski)

Eine Ruine, um die sich niemand mehr kümmert. Einsam steckt in der weiten Schneelandschaft ein Sowjetpanzer, den unsere Flak abgeschossen hat

Japonska v vojni z Ameriko in Anglijo

Cesar Hirohito je objavil ponedeljek vojno napoved Zedinjenim državam in Veliki Britaniji ter je obenem izdal proglas na japonski narod. Prvi presenetljivi uspehi Japoncev v vseh dosedanjih operacijah - Oporišče Guam v japonskih rokah - Japonci so se izkrcali na Filipinih

Japonska vlada se je v sporazumu s krono in narodom odločila pričetkom tega tedna za korak, ki je edinstven v zgodovini Vzhodne Azije: Japonska je napovedala Zedinjenim državam in Veliki Britaniji vojno. Svoj korak je obrazložil cesar Hirohito v posebnem proglasu. Pred uradno objavo vojne napovedi se je vršila v cesarski palači v Tokiju izredna seja Tajnega državnega sveta.

Vojno stanje med Japonsko, Zedinjenimi državami in Veliko Britanijo se nastopilo v ponedeljek ob 6. uri japonskega časa, kar odgovarja 22. uri v nedeljo zvečer. Ponedeljek zjutraj se je vršila seja japonske vlade. Na tej seji je poročal mornariški minister Simada o dotedanjem poteku pomorskih operacij proti Ameriki in Angliji.

Japonci so po uradnih poročilih, ki so izšla v ponedeljek, z velikim uspehom napadli mornariška in letalska oporišča na Havaju. V Sanghaju je bila potopljena neka angleška topničarka, na reki Jangce pa so Japonci kratkotalno prevzeli neko ameriško topničarko. Že prvega dne so padale japonske bombe na angleško pomorsko trdnjavo Singapur. Nadaljnji letalski napadi Japoncev so veljali luki Davao na otoku Mindanao, otoku Wake in otoku Guam. V Sanghaju so Japonci takoj po izbruhu sovražnosti prevzeli takozvano mednarodno naselbino. Še v teku ponedeljka so pričeli Japonci napadati angleško kronsko kolonijo Hongkong, v jutranjih urah ponedeljka pa so istočasno izkrcali vojaštvo in mornariške oddelke na Malajskem otoku. Izkrcanje je bilo uspešno.

Kakor poročamo že na drugem mestu, so Japonci pri prvih napadih na havajska oporišča potopili ameriški bojni ladji »Oklahoma« in »West Virginia«. Nadalje so težko poškodovali štiri druge bojne ladje in štiri križarke. Japoncem se je nadalje v torek posrečila potopitev ameriške letalske matične ladje »Langley« (11.050 ton), ki je imela 460 mož posadke. Nosila je 16 letal. Pri otoku Guam je bil potopljen nadalje nek ameriški minolovec. V bližini otoka

Palau pa je bila potopljena neka ameriška podmornica.

Po poročilu iz japonskega cesarskega glavnega stana so japonske mornariške enote izvedle v sredo zelo uspešno izkrcanje čet na ameriškem oporišču Guam. Medtem so Japonci pospešili in razširili tudi svoje izkrcanje na Filipinih.

Japonci so po prvih poročilih uničili okrog 100 ameriških letal, njihove lastne izgube pa znašajo 38 letal, dočim niso doslej izgubili niti ene mornariške enote. Japonska mesta doslej še niso bila bombardirana. Na Filipinih so se vršili že prvi ostri boji. Na glavnem otoku Luzon je uspelo japonsko izkrcanje pri Viganu ter pri Aparriju.

Po poročilu japonske agencije Domei iz Bangkoka so se japonske mornariške čete na več mestih tajlandskega zaliva uspešno izkrcale. V južnem Siamu (Tajlandu) so vdrli Angleži iz Burme na Siamsko tla, kjer so jih pa že čakali Japonci. Prišlo je že do prvih spopadov. Na severu Britanske Malaje

so Japonci zavzeli strateško važno točko, ki je Angleži niso mogli držati. Japonci imajo pri prodiranju na Malaji silne težave. Hribovska pota so ozka, v dolinah pa se nahajajo riževa polja pol metra pod vodo. Na Malaji vlada sedaj tropična vročina 40 stopinj Celzija.

Težke napade je izvedlo japonsko letalstvo na vzletišče Nicholsfield pri Manili na Filipinih. Bombe so razrušile hangarje, delavnice in vzletišča. V zalivu Manile so japonske podmornice potopile neko ameriško transportno ladjo, ki je odrivala 15.000 ton. Južno od Hongkonga so Japonci zaplenili neko angleško trgovsko ladjo s 6000 tonami. V noči na sredo so japonski letalski odredi ponovno bombardirali Singapur. Kljub hudemu odporu so se vrnila vsa letala na svoja izhodišča. Angleži sami poročajo, da je bilo v Singapuru veliko škode. Sreda opoldan so japonska letala bombardirala tudi glavno mesto Filipinov. Manila je pri tem zadobila izdatno škodo.

Japonski vojni cilji

„Pacifiška vojna se tiče samo Vzhodne Azije!“

Kakor poroča japonska agencija Domei, je govornik informacijskega urada tokijske vlade, gospod Hori, v sredo zjutraj jasno orisal japonske vojne cilje. Hori je izjavil med drugim:

»Vojna, ki se je pravkar začela v pacifiškem prostoru, je naravna posledica neprestanih spletk Zedinjenih držav in Velike Britanije, ki sta stremeli za tem, da bi razrušili mir in red v Vzhodni Aziji. To sta neprestano delali s svojim nesramnim držanjem napram Japonci, ki se trudi že celo vrsto let z zgradbo stabilnosti in skupnega napredka vzhodnoazijskih narodov. Te anglosaške sile so se pod pretvezo miru oklenile mednarodno znane »dolarske diplomacije« in spravile Vzhodno Azijo pod stalno suženstvo, obenem pa izvajali v častihlepju svojo hegemonijo nad Daljnim vzhodom. Spričo takega držanja Zedinjenih držav in Velike Britanije pač ni mogoče pričakovati stabilizacije Vzhodne Azije. Njih zavratne akcije so spravile celo čast in obstoj japonskega cesarstva v nevarnost. Zagrabili smo torej za orožje zgolj zato, da

PK-Auft.: Kriesberichter Herber (Sch.)

Der erste kroatische Soldat mit dem EK. Der kroatische Oberleutnant Bakarec wurde als erster kroatischer Soldat mit dem EK ausgezeichnet.

Naroči „Štajerskega Gospodarja“!

stojite trdno, moj Führer. Karkoli boste zahtevali, vse se bo izpolnilo. Zrtvovalo se bo vse za dosego končne zmage. Vi, moj Führer ste garant te zmage in zato prosimo Vsegamogočnega: Bog, blagoslovi našega Führer-ja in naš Reich.

Tišini, napolnjeni z ginjenostjo, je sledil najgloblji vtis. Poslanci so stojte zapeli obe himni Velike Nemčije. Ves narod je bil v tej edinstveni manifestaciji volje in moči združen s svojim Führer-jem.

PK-Aufnahme: Kriegsberichter Maltry (Wb.)

Ständige Begleiter unserer Batterie. Die zahlreichen Schlitten, mit denen selbst schwere Lasten wie Munition, Maschinengewehre und Granatwerfer mühelos über die halbgelassenen, schneebedeckten Vormarschstraßen transportiert werden

Udarci japonskega meča

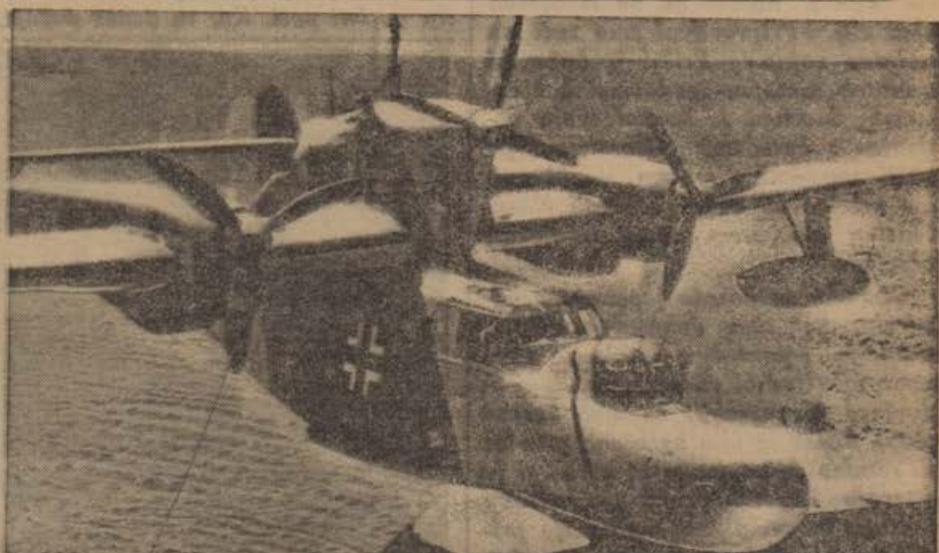
Roosevelt je hujskal na vojno z vztrajnostjo, ki je bila res občudovanja vredna. Židje so hoteli imeti vojno za vsako ceno, zato je moral Roosevelt kot izvrševalec njihovih ukazov pihati v žerjavico ameriškega javnega mnenja. Tu je imel Roosevelt vsekakor smolo. Ameriški narod še ni bil niti pravilno »segret« za vojno razpoloženje, ko je nenadoma planila Japonska po koncu ter začela neusmiljeno tolči po vsem pacifiškem prostoru. Roosevelt je v smislu židovskih prišepetalcev zažgal hudiču svečo za svečo, dokler ga ni priklical v blesku krvave zarje nad Filipini in vsem Južnim morjem. V Beli hiši so ugibali in spletkarili, niso pa računali z bliskovitim posegom Japonske. V pondeljek sta se japonski cesar in njegov narod odločila za korak, ki je

bi zavarovali varnost naše države, obenem pa tudi mir in blagostanje vzhodnoazijskih narodov, ki jim narekuje zemljepisni položaj z drugimi okoliščinami skupno poslanstvo z Japonsko. Japonska vodi sedanjo vojno v interesu svojega obstoja in samooobrambe, da bi lahko odstranila korenine vzhodnoazijskih nemirov. Vojna zadeva samo Vzhodno Azijo. V imenu japonske vlade Vam lahko zagotovljamo, da Japonska ne goji sovraštva proti nobeni državi Vzhodne Azije, izvzemši Čangkajškovo Kitajsko, prav tako pa tudi ne proti ostalem svetu, z izjemo Severne Amerike in Anglije, ki sta sovražnika Japonske.

edinstven v zgodovini Japonske. Velika carevina je z vojno napovedjo in z bliskovitim operacijami presekala vozal nezdravih pogajanj med obema državama, ker je Washington v svoji nesramnosti zahteval ponižanje japonske rase. Tu so se ameriški Židje

in polžidje temeljito vrezali. Pozabili so, da Japonec raje umre kot da bi prenesel ponižanje in življenje v hlapčevstvu. S potrpežljivostjo, ki je ni mogoče opisati, je japonska vlada skušala rešiti vsa sporna vprašanja potom diplomatskih pogajanj z ameriško vlado. Zahteve, ki jih je stavila Japonski ameriška vlada, pa niso bile morda rezultat stvarne presoje moči in nujnosti ameriško-japonskega sodelovanja na Daljnem vzhodu, temveč odkrito izzivanje. Dobro vedoč, da Japonska nikdar ne bi na to pristala, so zahtevali Rooseveltovi ljudje od japonskih posredovalcev, naj bi Japonska umaknila svoje čete iz zasedenega kitajskega ozemlja. Obenem naj bi Japonska preklicala svoječasno priznanje severokitajske vlade v Nankingu, ki je polna razumevanja za mirovne težnje japonske vlade in njeno voljo glede učvrstitve novega reda v Vzhodni Aziji.

Ker je Amerika v teh pogajanjih mimo tega še pokazala vse nerazumevanje glede dobav surovin, ki jih Japonska nujno potrebuje za svoje gospodarsko življenje, je bilo jasno, da Ameriki ni za mir in sožitje, temveč za uničenje Japonske, ki je s svojim programom vzhodnoazijske obnove zmešala ameriškim izkoriščevalcem kitajskega naroda vse štrene. Roosevelt je hotel imeti vojno in to svojo vojno je dobil mnogo preje, kakor mu je bilo menda ljubo. Pondeljek zjutraj se je prebudila iz svo-

[Scherl Bilderdienst (Stocker) M.]

Der neue Seeaufklärer BV 138. In den Flugzeugwerken von Blohm & Voss entstand unter der Leitung des erfolgreichen Konstrukteurs Dr. Ing. Richard Voigt ein neuartiges dreimotoriges Flugboot BV 138, das von der deutschen Luftwaffe für die Zwecke der bewaffneten Aufklärung und der Überwachung der weiten Seeräume im Kampf gegen Großbritannien in Dienst genommen wurde. Das Flugboot hat fünf Mann Besatzung. Das Triebwerk besteht aus drei mit Schweröl betriebenen Junkers-Diesel-Motoren, von denen zwei durch dreiflügelige und einer durch vierflügelige Luftschrauben angetrieben werden. Es ist eine Doppelrumpfkonstruktion. Die Bewaffnung besteht aus Kanonen und MGs. Die Maschine gewährt gute Sicht und Verteidigungsmöglichkeiten nach allen Seiten. — Übernahme eines BV-138-Flugbootes an Bord

Kdor hoče korakati z novim časom, mora obvladati

nemščino!

Javi se takoj za tečaj nemščine!

jega dremajočega stanja japonska mornarica, z njo pa sta nastopila tudi aviacija in suhozemna vojska. Že prva poročila z Daljnega vzhoda govorijo o katastrofalnih udarcih, ki jih je prejela ameriška mornarica. Tudi Anglija je doživela udarce, ki so vzeli londonski vladi sapo. Če odtehtamo samo izgubo štirih velikih bojnih ladij s skupno tonažo 120.000 ton (vsaka od njih odriva okrog 30.000 ton), se nam podaja ugotovitev, da so za vedno izginile štiri trenutno nenadomestljive jeklene trdnjave, ki bi jih Anglija in Amerika v tem obračunu z Japonsko krvavo potrebovali.

Japonska je udarila, ker je počil lok njene potrpežljivosti. Kakor je sporočil admiral Suečugu Mussoliniju, je prijela Japonska za meč, da bi branila svojo čast, življenje in dolžnost zaveznitva. Japonska — tako je pisal admiral — ne bo odložila meča vse dotlej, dokler ne bo izvojevan njen cilj. »Pripravljene smo tudi na stoletno vojno.« Prišel je božanski trenutek svetovno-zgodovinskih sprememb. Suečugu je končal svojo poslanico z besedami: »Korakamo po božji zapovedi z mečem, da bi uničili krivico ter tako pomagali človečanstvu po vsem svetu izvojevati pravico.«

Globoke so besede japonskega admirala, ker nam dokazujejo visoko tradicijo japonskega viteštva. Stari samuraji (ljudski vitezi japonske zgodovine) so zgrabili za meč vedno tedaj, kadar je bila ogrožena pravica in resnica. Mlad japonski narod si je s svojo izredno pridnostjo, visoko kulturo in zavirljivo civilizacijo pridobil vse pogoje za vodstvo narodov v Vzhodni Aziji. Protinarodni režim od Angležev in Amerikancev plačnega maršala Čangkajška ni hotel priznati tega vodstva, zato je moralo priti do bratomornega klanja med Japonci in Kitajci v korist plutokratskih anglosaških narodov. Pet let že traja to klanje, ki je v marsičem onemogočalo izvedbo nalog, ki si jih

je postavila Japonska v korist lastnega naroda in vseh prizadetih narodov. Ameriška požrešnost ni poznala ne konca in ne kraja. Izsiljevanje Amerikancev in Angležev je postalo Japonski v zadnjih mesecih tako zoperno, da je japonska vlada jedva pričakovala radikalne rešitve vzhodnoazijskega vprašanja. Ker so se mirna prizadevanja izjalovila, je morala seči po meču. Japonska je sedaj doprinesla sijajen dokaz njene vojaške vrline. Vrgla je bojno rokavico kar dvema svetovnim silama ter ju je tako postavila pred dovršena dejstva. Vojno, ki so si jo ameriški vladni krogi tako vneto želeli, imajo sedaj v takem izobilju, da bodo še desetletja pomnili zgodovinski datum 8. decembra, s katerim je tudi za Azijo napočilo novo razdobje. Dnevi angleško-ameriškega vmešavanja v azijske zadeve so šteti. Tudi ameriško vmešavanje v evropske zadeve bo šlo po isti poti. Kar se danes dogaja

na Daljnem vzhodu, je nujna burja, ki mora očistiti nasičeno ozračje. Udarci japonskega meča odmevajo po vsem svetu. Junaštvo sinov sončnega carstva je ozarjeno z vso veličino požrtvovalnosti, ki jo premore ta žilavi narod. Mornarica je vredna tradicij, ki so vznikle v bitki pri Čušimi. Prišla je ura, ko japonski narod izvršuje oporoko velikega državnika barona Tanake. S filmsko naglico se odvija dramatični obračun za vodstvo Vzhodne Azije. Pod nemškim vodstvom zedinjena Evropa pozdravlja herojski podvig velikega japonskega naroda, ki pred očmi sodobnega sveta razbija vzhodno-azijske postojanke angleškega in ameriškega kapitalizma.

**Pozdrav vseh zavednih
Spodnještajercev je**

„Heil Hitler!“

(Scherl Bilderdienst-M)

Der Sowjetdampfer »Josef Stalin«, der mit 6000 Gefangenen bei Hangö erbeutet wurde, Durch eine kühne Tat haben zwei Vorpostenboote bei Hangö den 12.000 Tonnen großen sowjetischen Dampfer »Josef Stalin«, das modernste Schiff der Sowjets in der Ostsee, nachdem es durch Minentreffer beschädigt worden war, erbeutet. Obwohl das Schiff schwer bewaffnet und noch im vollen Verteidigungszustand war, konnten die 80 Mann auf den kleinen Vorpostenbooten nicht nur das Schiff, sondern auch darauf befindliche 6000 Mann Sowjetsoldaten in einen deutschen Stützpunkt einbringen. — Unser Bild zeigt den Dampfer »Josef Stalin«, der in Amsterdam gebaut und erst im Frühjahr 1940 in Dienst gestellt worden war

Težki udarci za vojni mornarici Anglije in Amerike

Japonci so potopili že prvega dne vojne štiri velike bojne ladje Angležev in Amerikancev - Potopljene so 'Oklahoma', 'West-Virginia', 'Repulse' in 'Prince of Wales'

Japonska je bliskovito udarila po ameriških in angleških oporiščih v Pacifiku. Že prvega dne so japonski letalci s torpedi potopili v havajskih vodah dve bojni ladji za letala ter šest križark po 10.000 ton. Kakor poročajo japonski neuradni viri, gre za ameriški bojni ladji »Oklahoma« (29.000 ton) in »West-Virginia« (31.800 ton). Pomisliti je treba, da je bil že prvi udarec japonskega letalstva za ameriško mornarico v Tihem oceanu naravnost katastrofalen. V Washingtonu si pa še niso oddahnili, ko je preljela angleška mornarica na Daljnem vzhodu sličen in porazen udarec. Japonski letalci so namreč še istega dne v bližini Malajskega polotoka potopili angleški bojni ladji »Prince of Wales« in »Repulse«. Kakor poroča japonska agentura Domei, so Japonci opazili v sredo ob 11.30 japonskega časa v bližini vzhodne obale Malajskega polotoka angleško bojno brodovje. Japonska letala so takoj stopila v akcijo. Bojna ladja »Repulse« je bila ob 14.29 z bombami na licu mesta takoj potopljena. »Prince of Wales« je dobil tako težke bombne udarce, da se je nagnil cifiku. Že prvega dne so japonski le-

na stran, obenem pa je skušal pobegkrov in nato izginil v valovih.

Bojna ladja »Repulse« (32.000 ton) je razvijala maksimalno brzino 29 vozlov. Splavljena je bila l. 1916. Njeno oborožitev je tvorilo šest topov po 38 centimetrov kalibra, dvanajst topov po 10 centimetrov, osem protiletalskih topov po 10 centimetrov in 16 protiletalskih topov po 4 centimetre ter osem strojnic. Bojna ladja je imela razen tega osem torpednih cevi in štiri letala. Posadka je štela 1200 mož.

Bojna ladja »Prince of Wales« je bila splavljena 3. maja 1939, bila je torej najmoderneje opremljena. Po vsej pravici so jo smatrali kot najjačjo bojno ladjo angleške mornarice. Odrivala je 35.000 ton. Njena maksimalna brzina je bila 28,5 vozlov. Deset topov je imelo kaliber 35,6 centimetrov. Sestnajst topov je imelo kaliber 13,2 cm. Na krovu je bilo razen tega postavljenih 32 štiricentimetrovskih protiletalskih topov in 16 strojnic. Posadka te ogromne bojne ladje, ki je imela poleg tega še štiri izvidniška letala, je štela 1500 mož.

Položaj na Vzhodni fronti

Vsled ruske zime se vrše na vseh odsekih fronte samo lokalne operacije - Boljševiški napadi se redno izjalovijo v nemškem ognju

Po poročilu nemškega vrhovnega poveljstva so se pretekli četrtek sovražni napadi v kotlini reke Donec izjalovili z velikimi izgubami za sovražnika. Pred Leningradom so se zrušili vsi poskusi posadke, prebiti nemški obroč. Nemško letalstvo je zrušilo del proge murmanske železnice, obenem pa je bil Leningrad noč in dan bombardiran. Na begu iz luke Hangö je trčil sovjetski transportnik »Josif Stalin« (12.000 ton) na neko mino ter je bil težko poškodovan. Dve mali nemški stražni ladji z 80 mož posadke sta veliki parnik, na katerem se je nahajalo 6000 sovjetskih vojakov in mnogo vojnega materiala, zavlekli v neko nemško oporišče.

Tudi po petkovem poročilu so se ponovni napadi sovražnika na južnem delu vzhodne fronte izjalovili. Pri obstreljevanju važnih ciljev v Leningradu so nastale v tamkajšnjih skladiščih za strelivo obsežne eksplozije in požari. Močni odredi nemškega letalstva so bombardirali na južnem odseku vzhodne fronte ter v prostoru okrog Moskve zbirališča čet in poljske utrdbe. Sovjeti

so imeli težke izgube. Uspesni nočni napadi so veljali tako Moskvi kakor tudi Leningradu.

Kakor je razvidno iz nedeljskega poročila nemškega vrhovnega poveljstva, so dosegle nemške in italijanske čete kljub hudemu mrazu v kotlini Donec pri svojih napadih lokalne uspehe. Na več mestih vzhodne fronte so bili sovražni napadi odbiti. Pri Leningradu se je izjalovil sovražni izpad, ki so ga podpirali tudi tanki in bojni letalci. Nemška artilerija je nadaljevala obstreljevanje važnih naprav v območju Leningrada. Nemško letalstvo je podpiralo boje suhozemne vojske na vseh fronti z odličnim uspehom. Jugovzhodno od Ladoškega jezera so bila bombardirana sovjetska letalska oporišča.

V ponedeljek je izdalo nemško vrhovno poveljstvo poročilo, ki pravi uvodoma sledeče: »Nadaljevanje operacij in način bojevanja na vzhodu zavisita sedaj od vdora ruske zime. Na obsežnih črtah vzhodne fronte se vršijo samo še lokalne operacije.«

Ob zapadni obali Krima se je izjalovil sovražni poskus izkrcanja. V kot-

lini reke Donec so dosegli napadi nemških in italijanskih čet nove uspehe. Pred Leningradom je nadaljeval sovražnik svoje izpade brez uspeha. Letalstvo je na mnogih mestih razrušilo železniške zveze z Moskvo.

Lokalni napadi sovjetov so bili na mnogih mestih vzhodne fronte odbiti. Sovražnik je imel pri tem težke izgube. Na jugu je razbilo letalstvo zbirališča čet in tankov ter je uspešno bombardiralo razna vzletišča. Tudi v prostoru okrog Moskve ter severovzhodno od jezera Ilmen so nemški letalci boljšešvikom prizadejali težke izgube.

Spomenica japonske vlade

Pretekli ponedeljek zjutraj je izročil japonski zunanji minister Togo obema poslanikoma Zedinjenih držav in Velike Britanije 15 strani obsegajočo spomenico, ki opisuje uvodoma odkrita in dolga prizadevanja japonske vlade, da bi našla podlago za vsestranski sporazum med obema narodoma v vseh pacifiških vprašanjih. Japonska prizadevanja da so služila vsekakor v glavnem svetovnemu miru.

Japonska vlada smatra, da je prišel čas, ko lahko odkrito pove svoje mnenje glede trdovratnih ameriških zahtev ter glede ukrepov, ki sta jih Amerika in Anglija izvajali v zadnjih osmih mesecih.

Japonska politika — tako se glasi spomenica — je nespreneljiva. Njen cilj je zavarovanje stabilnosti v Vzhodni Aziji ter pospeševanje svetovnega miru, da bi zamogel vsak narod na svetu zavzeti določen mu prostor.

Spomenica govori nato o vzrokih, ki so dovedli Japonsko do tega, da je spričo sebičnega in nespravljivega držanja Amerike storila svoj poslednji korak. Tako je Japonska predlagala 20. novembra, naj bi se Japonska in Amerika zavezali, da ne bosta pošiljali oboroženih sil v kakršnakoli področja jugovzhodne Azije in južnega Pacifika, izvzemši Francosko Indokino. Obe vladi bi se bili imeli tudi pobrigati v Holandski Indiji za zavarovanje vsega blaga, ki ga potrebujeta. Predvidena je bila najdalje vzpostavitev deloma zamrznjenih trgovinskih odnosov, vključivši ameriške petrolejske dobave Japonski.

Amerika bi se naj bila nadalje zavezala za opustitev vseh ukrepov, ki bi utegnili zavirati vzpostavitev miru med Kitajsko in Japonsko. Japonska je bila pripravljena, po vzpostavitvi kitajsko-japonskega miru umakniti čete, ki jih je svoječasnno poslala v Francosko Indokino.

Ameriška vlada pa tega novega predloga ne samo da ni odklonila, nego je napovedala nadaljnjo podporo maršalu Čangkajšku. Poleg tega je ameriška vlada umaknila svoj prejšnji predlog, po katerem naj bi prezident Roosevelt posredoval za mir med Kitajsko in Japonsko, češ, da še čas za to ni prišel.

Ameriška vlada je razbila razgovore, ker je hotela Japonski vsiliti svojo

Japonski tisk o krivdi ameriških hujskačev

„Japonska noče postati suženj Zedinjenih držav“
„Vojna je bila neizogibna“

Iz Tokija poročajo: Celokupni tisk Japonskega glavnega mesta povdarja v svojih komentarjih enodušno krivdo ameriških in angleških vojnih hujskačev. Po izjalovitvi poštenih in odkritosrčnih prizadevanj japonske vlade za mirno ureditev krize na Daljnem vzhodu ni bilo več drugega izhoda. Japonska — tako ugotavlja tisk — hoče vzpostaviti na Daljnem vzhodu trajen mir, razun tega pa mora obvarovati svojo nacionalno čast.

»Asahi Sinbun« piše na uvodnem mestu, da je Amerika vztrajala pri svojeglavnih načelih in nemogočih zahtevah. Med drugim je zahtevala umik japonskih čet iz Kitajske, brezpogojni preklic priznanja nankiške vlade in odstop od Trojnega pakta z Nemčijo in Italijo. Prišel je trenutek, ko mora japonski narod vzdržati svojo slavno tritisočletno zgodovino, da bi zamogel z odstranitvijo vseh drugih uplivov vzpostaviti trajen mir v Vzhodni Aziji.

»Hochi Sinbun« piše, da je bila

vojna neizogibna. Amerika ni samo odbijala spravljivih predlogov Japonske, nego je praktično zahtevala, da bi se Vzhod s svojimi narodi podredil kot suženj Ameriki. Obkroževalna politika anglosaških držav je imela namen, prisiliti Japonsko s politiko gladovanja na kolena.

»Jomiuri Sinbun« predvideva iztrebljenje angleško-ameriškega upliva na Daljnem vzhodu že v najkrajšem času, toda japonski narod se mora pripraviti na dolgo vojno. List piše: »Anglija in Amerika bosta v Japonski našli sovražnika, ki je edin in odločen, izvesti svojo nalogo, t. j. dokončati kitajski konflikt ter vzpostaviti nov red v Vzhodni Aziji.

»Ničiniči Sinbun« zatrjuje, da sta Anglija in Amerika na Daljnem vzhodu povzročili že dovolj zločinov. Japonska se ne bori samo za svobodo azijskih narodov, temveč tudi za odstranitev vsega zla, ki ga je povzročila v Aziji anglosaška plutokracija.

Anglija v vojnem stanju s Finsko, Madžarsko in Romunijo

Diplomatska poteza v tolažbo Sovjetije - Nova Evropa je dala Angliji edino primeren odgovor - Anglija se bori za boljševizem

Preteklo soboto je prispela iz Helsinkijev ter iz Bukarešte vest, da je angleška vlada po posredovanju ameriškega poslanstva izročila vladama Finske in Romunije dve ultimativni noti. V obeh notah je zahtevala ameriška vlada od finske in od romunske vlade, naj ustavita svoje operacije proti Sovjetiji. Obenem je ameriška vlada predpisala obema vladama pogoje, pod katerimi naj bi ti dve vladi ustavili sovražnosti. Ultimatum je potekel dne 5. decembra. Finska in romunska vlada sta odbili vse točke angleških zahtev. Angleška vlada je zagrozila Finski in Romuniji z vojnim stanjem, ako ne sprejmeta angleškega

voljo. S predlogi, ki jih je stavila, je popolnoma ignorirala japonske zahteve. Spomenica ugotavlja končno, da je bilo Ameriki do razširjenja svetovnega požara.

Na eni strani govori ameriška vlada stalno o potrebi vzdrževanja mirovnih načel, na drugi strani pa izvaja v sodelovanju z Anglijo in drugimi narodi gospodarski pritisk, ki bi se ga moralo v meddržavnih odnošajih obsoditi kot bolj nečloveški instrument kot so vojaška sredstva.

Japonska vlada obžaluje končno v svoji spomenici, da spricho držanja ameriške vlade potom pogajanj ni bilo mogoče priti do sporazuma.

ultimatuma. Finska in Romunija sta dne 6. decembra odbili angleške zahteve. Vojno stanje med Anglijo in Finsko je pričelo v nedeljo, dne 7. decembra 1941 ob polnoči, vojna med Anglijo in Romunijo pa istotako 7. decembra ob 12. uri popoldne.

Prav tako je Anglija stavila tudi madžarski vladi slične nesramne zahteve. Preteklo soboto ob 23.10 uri zvečer je prišel ameriški poslanik v Budimpešti, ki zastopa tudi angleške interese, k madžarskemu predsedniku vlade pl. Bardossyju ter mu je izročil ultimatum Anglije. Nota je spricho odklonilnega stališča Madžarske vsebovala sporočilo, da se nahaja Anglija z Madžarsko v vojnem stanju. Vojno stanje je nastopilo 7. decembra ob polnoči.

Ves svetovni tisk se bavi z vojno napovedjo Anglije Finski, Madžarski in Romuniji. Španski list »ABC« piše med drugim, da je Anglija sedaj javno razkrila svojo borbo za boljševizem. Anglija smatra vsakogar, ki se upira boljševizmu, za svojega sovražnika. Posebnih dogodkov pa nikakor ni pričakovati po mnenju tega španskega lista, saj so bile omenjene tri države že davno vključene v blokadni načrt Anglije. List »Alka zara« piše: »Anglija zahteva od Finske, Romunije in Ma-

džarske, ki so boljševizem spoznale na lastnih tleh, umik s fronte proti sovražniku vse kulture in s tem samomor svojih narodov. Anglija pač ni mogla pokazati boljšega primera demokratičnega pojmovanja o svobodi narodov.«

Italijanski listi so proglasili angleško vojno napoved Finski, Madžarski in Romuniji kot brezsmiselno in smešno potezo. »Il Popolo d'Italia« ugotavlja, da je omenjen angleški korak doprinesel dokaz antievropskega mišljenja Anglije. Tajna zveza med angleško plutokracijo in med moskovskim komunizmom vsekakor ni od včeraj.

Ofenzivna akcija Anglije je naperjena proti trem državam, ki niso zakrivile nikake sovražnosti proti Angliji, Združile so se samo v svrhu obrambne in osvobodilne vojne, h kateri so bile prisiljene, ker jih je Sovjetija napadla z orožjem. Morda je hotela Anglija s svojimi vojnimi napovedmi dokazati Stalinu, da ni ostala gluha na njegovo obupno klicanje na pomoč. Ta diplomatski napad Anglije na Finsko, Madžarsko in Romunijo ne more doprinesiti nikakih otipljivih izidov glede vojskovanja. Napad Anglije je tudi zverinski, ker dokazuje, da se hoče Anglija v svrhu uničenja Evrope poslužiti tudi boljševizma.

Vojna z Anglijo

V času od 26. novembra do 2. decembra so sestrelili odredi nemškega letalstva skupno z odredi nemške vojne mornarice 44 letal. V istem času je izgubilo nemško letalstvo v vojni z Anglijo šest letal.

Pretekli četrtek so nemško-italijanske čete v Severni Afriki odbile več sunkov sovražnih opazovalnih oddelkov. Nemške in italijanske strmoglavske eskadrole so razbile v južni Marmariki zbirališča tankov. V prostoru Sidi Barani—Marsa Matruk so bombardirali nemški letalci vzletišča in komunikacije. V letalskih borbah je bilo sestreljenih v tem prostoru sedem angleških letal. Neka nemška podmornica je pred obalo Cirenajke poškodovala nekega angleškega rušilca.

V Kanalu je prišlo po poročilih vrhovnega poveljstva z dne 7. t. m. do spopada med nemškimi minonosci in nekaterimi angleškimi hitrimi čolni. Eden izmed sovražnih čolnov je bil potopljen, drugi pa težko poškodovan. Nemški minonosci niso imeli nikakih izgub in poškodb.

V Severni Afriki trajajo borbe neprestano. Pred obalo Cirenajke je neka nemška podmornica napadla neko angleško spremljavo z materijalom za Tobruk ter je dosegla zadetke na nekem rušilcu, na petrolejski ladji in na neki tovorni ladji. Potapljanje ladij radi hudega odpora ni bilo mogoče opazovati.

Nemški bojni letalski odredi so 6. t. m. bombardirali britanska vzletišča na otoku Malti.

V noči na 8. t. m. je nemško letalstvo bombardiralo pristaniške naprave

PK-Aufnahme: Kriegsberichtler Jäger (Wb.)

Die Straße ihres Rückzuges. An Flußübergängen: Zerstörte Brücken auch an der Wolga. Nur die Eisbrecher ragen noch aus den Trümmern verkohlter Balken empor. Aber deutsche Pioniere sind schon an der Arbeit. Bald wird eine neue Brücke den mit Treibeis bedeckten Strom überspannen

Tiefangriff auf britisches Nachschubzentrum

Von Kriegsberichtler Heinz Elsner

PK. Von Kairo über Alexandria führt die Eisenbahn bis nach Marsa Matruk. Immer parallel zur Küste, sie ist eine der wesentlichsten und wichtigsten Nachschublinien für Englands Front in Nordafrika. Trostlos ist das Land, das links und rechts der Schienen liegt. Selbst im milden und verklärenden

na vzhodni in na jugozapadni obali Anglije.

V Severni Afriki srditost bojev noče ponehati. V Tobruku so nemški in italijanski letalci noč in dan bombardirali pristaniške naprave in artilerijske postojanke z bombami najtežjega kalibra. Pred severno-afriško obalo so nemška bojna letala poškodovala nek angleški transportnik tako težko, da je računati z njegovo potopitvijo. Zadeta je bila tudi neka lažja angleška križarka.

V borbi proti angleški oskrbovalni mornarici je nemško letalstvo dne 8. t. m. vzhodno od Dundee-ja potopilo iz neke spremeljave rušilca in štiri trgovske ladje s skupno 14.000 tonami. Bojna letala so bombardirala v pretekli noči važno ladjedelnico »Newcastle«. V ladjedelnici in v raznih industrijskih obratih so nastale obsežne eksplozije in požari. Sovražnik je ob kanalski obali izgubil 12 letal.

V ostrih letalskih bojih nad Severno Afriko je bilo istega dne sestreljenih šest angleških letal. Nemško letalstvo je v noči na 8. t. m. bombardiralo tudi Malto.

V Severni Afriki srditost bojev noče pojenjati. Nemški in italijanski strmoglavci so uspešno bombardirali kolone vozil in protiletalske baterije. Pri Tobruku so nemški lovci sestrelili pet sovražnih letal.

Licht des Mondes, hinter den milchigen Schleiern wallender Nebel spürt man die Verlassenheit des ägyptischen Sandmeeres. Aber der Krieg fragt nicht nach Stimmungen. Weit ist die Front, die Nachschub braucht, allzu empfindlich der eingleisige Schienenstrang, der bis dorthin führt.

Die empfindlichste Stelle der Küstenbahn

Viele Male schon lagen der Endpunkt der Eisenbahn in Marsa Matruk, die Stapelplätze und Materiallager im Bombenhagel deutscher Kampf-

PK-Aufnahme: Kriegsberichtler Maltry-PBZ (Sch—M).

Doppelposten an der Wolga. Blick über das verschneite Flußtal mit seinen bewaldeten Hängen. Im Tal selbst schwelen und qualmen noch die Reste der schwer umkämpften Holzbunker der Sowjets

flugzeuge, oft schon standen rauchende Flammenzeichen über gelbem Wüstensand, während ungezählte Flakgeschosse ihre leuchtende Bahn in den nächtlichen Himmel zeichneten.

Der Engländer begann seine Stapelplätze zurückzuverlegen und längs der Eisenbahnlinie zu verteilen, die er gleichzeitig immer stärker, vor allem mit leichter und mittlerer Flak, gegen Angriffe aus der Luft zu sichern begann. Mittelpunkt wurde der Bahnhof El Dabia, der Bahnhof »Gleisdreieck« mitten im Wüstensand. Es ist die einzige Stelle der Küstenbahn, an der Züge wenden und abgestellt werden können. Dazu wurde ein großes Schienendreieck gebaut, um das sich zahlreiche wichtigste Anlagen gruppieren.

Unter uns ein britischer Flottenverband

Diesen wichtigen Platz nachhaltig zu zerstören, war der Auftrag für eine deutsche Kampffliegergruppe. Am Nachmittag starteten wir auf unserem Einsatzhafen in Griechenland. Auf weißen Wolkenfeldern, vergoldet von den Strahlen der sinkenden Sonne, zieht unsere He 111 nach Süden. Lange schon liegt Kreta hinter uns, dessen Bergspitzen über die Wolken ragten. Bald muß die afrikanische Wüste kommen. Plötzlich schmutziggraue Wattlebäusche über schneeweißen Wolken. Flakgeschosse...? Ausgeschlossen, noch sind wir nicht an der Küste. Immer zahlreicher werden die kleinen Wölkchen, und immer näher kommen sie.

Es gibt keinen Zweifel mehr, daß ist Flakartillerie aller Kaliber. Ein Loch in den Wolken verrät uns den Grund. Unter uns schwimmt ein starker englischer Flottenverband, dem unser Motorengeräusch auf die Nerven gegangen ist. Eine neue Alarmnachricht: Jäger! Hoch über uns ziehen sie im Abendhimmel und nehmen Kurs auf unsere Maschine. Ein steiler Abschwung, und wir sind in der schützenden Wolkendecke. Die Hurricane hat das Nachsehen. Wenig später, wir erfuhren es nach unserer Rückkehr, versuchten drei Jäger und ein Zerstörer eine andere He 111 in die Zange zu nehmen.

Dunkler und dunkler wird es um uns, wir ziehen wieder südwärts unserem Ziel entgegen. Im grauen Abenddämmern haben die ersten Maschinen das Ziel erreicht. Im Tiefflug jagen sie hinunter auf die Bahnlinie zu, umsonst versucht die feindliche Abwehr mit einem wahren Geschoßhagel den Angriff aufzuhalten. Die ersten schweren Brocken fahren in den Bahnhof Gleisdreieck und in die Bahnlinie. Riesige Staubfontänen wirbelt die Wucht der Explosionen auf, zerfetzte Eisenbahnschienen krachen um wankende und stürzende Gebäude. Hundertfach fahren gleichzeitig die Leuchtpurgarben der Bordwaffen in die Baracken und Zelte.

Vernichtung und Zerstörung — das ist die Spur!

Das ist erst der Beginn des Angriffs auf das Gleisdreieck in der Wüste. Ur-

plötzlich ist die Nacht hereingebrochen, eine aufziehende Nebeldecke erschwert die Sicht. Die deutschen Kampfflugzeuge lassen nicht locker und suchen solange, bis sie ihr Ziel gefunden haben. Wieder und wieder prasseln Bomben aller Kaliber auf den wichtigen Knotenpunkt, fast alle aus geringster Höhe geworfen und daher mitten ins Ziel.

Wir kommen als letzte zum Angriff. Immer wieder verlieren wir das Gleisdreieck im wallenden Nebel, wieder und wieder kurven wir zu neuem Angriff ein. Für Augenblicke ist das Ziel frei. Kurze Augenblicke nur, lang genug für Leutnant R., unseren Beobachter, seine Bomben abzuladen. Aus den Schächten stürzen die Brandbomben, mit rasender Fahrt jagen die schweren Bomben hinterher. Grellen Glanz entfacht die weiße Glut der Brandbomben, erheben sich darüber die gewaltigen Explosionswolken. Neue Nebelschwaden verhüllen das Ziel, aber nicht den lodernnden Feuerbrand der Vernichtung und Zerstörung, der an diesem Abend über »Gleisdreieck« mitten in der Wüste hereingebrochen ist.

Partisanenjagd am Eismeer

Von Kriegsberichterstatter Andreas Feldle

PK. »Die Gegend sieht aus, als wenn sie jemand im Zorn angefangen und dann aufgehört hätte!« lachend wird die Bemerkung von den Soldaten des Spährtrupps aufgenommen, der im weißen Niemandsland an der Eismeerküste unterwegs ist. In den Höhenkuppen, verschneiten Geröllwiesen und polypenartig verschlängelten Wasserarmen gleicht ein Kilometer dem anderen. Es ist das ideale Gelände für die Partisanentätigkeit, mit denen die Bolschewisten die Front zu beunruhigen suchen, die ihnen Tag für Tag empfindliche Schläge zufügt. Irgendwo zwischen Höhenzügen und verkarteten und kanülierten Platten können sie auftauchen und wieder verschwinden.

Spuren im Schnee

Fußstapfen hinter einer Felsnase und eine Skispur, die rückwärts führten, haben es der Truppe verraten, daß das Gelände durch Partisanen und Hekenschützen verseucht ist, und Soldaten eines Versorgungstrupps, dem die nächtliche Störtätigkeit zugeordnet war, haben sich in einem Spährtrupp auf die Skifahrt gesetzt, um die Bolschewiken auszurauchern und ihnen die Lust an allen Beunruhigungsversuchen zu verleiden.

Das Rascheln des Nachtwindes in den Krüppelbirken, die mit ihren toten Ästen aus dem Schnee ragen, und das Gleiten der Skier sind nun stundenlang bereits das einzige Geräusch. Graufahles Schneelicht dämmert über den eintönigen Höhenkuppen und Mulden, zwischen denen die verdächtige Spur liegt. Manchmal ist der Eindruck der Skier unterbrochen und der Führer der

PK-Aufnahme: Kriegsberichterstatter Habedank (Wb.)

Das Angriffsziel ist erreicht. Die Bahnlinie ist in unserem Besitz

Patrouille muß hinter einer Verwehung weitersuchen. Einmal ist die Fährte von einem Stern auseinanderziehender Schneindrücke unterbrochen, und blökend stellen die Jäger an den eingesetzten Stöcken die Fahrtrichtung fest. Von einer Höherhebung fällt ein riesiger blaugrauer Schatten über die Spur, und eine flache Stelle dahinter verrät einen zugeschnittenen Wasserlauf.

Licht als Alarmsignal: der Feind!

Ist das in der Mulde vorn nicht ein Licht? — ein schwacher Feuerschein, der in einer Senke mit unruhigen Leuchtfingern auf dem Schnee geistert, durchfährt den Trupp wie ein Alarmsignal: Der Feind! Der gesuchte Partisanentrupp biwakiert in der Mulde und hat sich in der kalten Nacht ein Lagerfeuer aus Birkenästen angemacht, das eine aufgespannte Zeltplane nur schlecht verbirgt. Durch das Fernglas sind, wenn der rote Schein heller aufflackert, ein paar Köpfe mit Sowjetmützen zu sehen. Manchmal ver-

PK-Aufnahme:

Kriegsberichterstatter Maltry (Wb.)

Vorgeschiebener MG-Posten. Ein verlassenes, halbverfallenes Bauernhaus bietet Schutz vor dem eisigen Wind der Steppe

schwinden sie hinter der Zeltbahn, die gegen den kalten Nachtwind schützt.

Flüsternd werden die Weisungen für den Angriff auf die Bolschewisten, die sich hier sicher wähnen, gegeben, dann bricht ein Teil des Trupps zur Umgehung auf. Die Senke, die wie ein flacher Riesenteller aufgähnt, macht es möglich, den Feind in eine Feuerzange zu nehmen. Hinter grauen Findlingen machen sich die Jäger, eng an den Boden gepreßt, für den Kampf fertig. Sie kauen in einem Stück Schokolade und nehmen einen Schluck Tee, während die Minuten verinnen. Langsam kriecht die Kälte an den Füßen herauf und läßt an den Beinen kaum ein Gefühl, während die Finger im Abzug von Maschinengewehr und Gewehren liegen. Ein Schuß am Gegenhang soll das Signal zum Losschlagen sein.

Sprengmunition der Bolschewisten entzündet sich

Es ist kurz nach der verabredeten Zeit, als ein Knall durch die Stille peitscht und die Spannung löst. Im nächsten Augenblick hämmert das Maschinengewehr durch die Nacht, und die Leuchtspurgeschosse zeichnen einen feurigen roten Strich durch die graufahle Dämmerung. Bei den ersten Schüssen ist eine Gestalt, die hart an der Zeltplane kauerte, seitwärts ins Feuer gesunken, während die anderen aufspringen und wirr nach allen Seiten zu laufen versuchen, bis das Maschinengewehr sie faßt. Das Krachen der Schüsse wird durch rasche Detonationen am Feuer übertönt. Um den — über den Flammen-Liegenden spritzt die Erde hoch und zucken Stichflammen auf, Sprengmunition, die der Getroffene in der Tasche hatte, die sich im Feuer entzündet. Eine Zeitlang versuchten sich die überraschten Bolschewisten hinter Steinen unsichtbar zu machen, während die Jäger in die Mulde hineinstürmten. Allmählich aber kriecht eine erdbräune Gestalt nach der anderen hinter den Blöcken heraus und stellt sich der Truppe. Es gibt neue Explosionen, wie sie rasch ihre Sprengmunition im Feuer zu beseitigen versu-

Vsled izdajstva je postala Spodnja Štajerska srbska

Piše dr. Leo von Gozani.

Deseta soška bitka — najtrša in najdaljša med vsemi ofenzivami, ki je trajala od 10. maja do 6. junija — je bila končana. Izmučeni in decimirani smo polagoma zopet začeli živeti. Moštvo, med katerim je bilo mnogo Spodnještajercem, se je držalo izredno. Plačilo ni izostalo. Razdelili so celo vrsto hrabrostnih kolajn. Naša mala četa se je sklenila še tesneje in vedel sem, da bi se bil vsak posameznik prej pustil na kose raztrgati, preden bi kršil svojo vojaško dolžnost. V tistem času so prikapljale med nas prve nejasne vesti (bilo je junija 1917), da so v Wien-u vseslovanski parlamentarci priredili demonstracijo proti na vseh frontah se hrabro boreči armadi. Nismo bili poli-

chen. Fast alle sind verwundet, und nun, da der Kampf entschieden ist, tut ein deutscher Sanitätser sein Werk, bindet hier einen Beinschuß ab und legt dort eine Kopfbinde an.

Deportierte aus den Arbeitslagern als Störtrupp

Während einige Mann die Verwundeten und Gefangenen zurückbringen, setzt der Skitrupp die Fahrt fort. Die Silhouette der kahlen Kuppen überschattet in der Morgendämmerung die Spur, die sich eintönig am Fuß der Hänge fortsetzt. Erstaunt deutet ein Jäger mit den Schneetellern in die Luft, als ein kleiner Schwarm Blaumeisen aus dem Birkengeäst aufschwirrt, die letzte Spur Leben, die sich zwischen die tote Erstarrung verirrt hat. Ein neuer Lagerplatz, auf dem zahlreiche Spuren im Schnee herum führen, findet sich leer; der Feind, der hier in größerer Stärke hinter seinem Vortrupp gelegen haben muß, hat sich zurückgezogen und es gelingt auch nicht mehr, ihn zum Kampfe zu stellen. Die vorausgeschickte Spitze kommt noch an einen Trupp heran, der sich eilig zurückzieht. Wie Steine verschwinden die Gestalten im Boden. Leider vollzieht sich die Flucht außerhalb des Wirkungsbereiches des Maschinengewehrs. Als der Trupp weiter vorfährt, findet er das ganze Gelände leer. Die Bolschewisten haben sich verkrochen. Als der Spähtrupp zurückkehrt, hat er fünfundsiebzig Kilometer Fahrt hinter sich.

Als sie ins Lazarett transportiert wurden, waren die Eisernen Kreuze für einige Teilnehmer des Skispähtrupps bereits verteilt. Und die ganze Kompanie war stolz auf die Feststellung, mit der sich der Kompanieführer an die Ausgezeichneten wandte: »Ihr habt dem Feind gezeigt, daß nicht nur eine Truppe, die in ständiger Feindföhlung steht, sondern auch ein Versorgungsstab wie ihr, der zunächst zu anderen Aufgaben bestimmt ist, mit den sowjetischen Partisanen fertig wird.«

tiki. V časopisih, ki so včasih izostajali po cele tedne, smo čitali vse drugo, samo ne poročila o sejah avstrijskega parlamenta. Hujskaške izlive vseslovancev smo jemali prav tako neresno kakor vsebino letakov, s katerimi so nas od časa do časa obsipavali sovražni letalci. Parlamentarec je bil za nas vojaške vidni pojem vsega slabega, bil je figovec in kšeftar. Ničesar ni bilo, kar bi zamoglo motiti naše sklenjene vrste, naše zaupanje v zmago in našo trdno voljo, braniti domovino do zadnjega diha. Tudi tisti Spodnještajerci, ki ne govore nemški, so zavrnil vsako misel na Rusijo ali celo Srbijo z ogorčenjem.

Tako je minilo leto 1917. Nadomeščanje vojaštva, ki naj bi napolnilo trajne izpadke, se je vidoma poslabšalo. Moj kader so preselili v neko češko mesto in z nevoljo smo ugotavljali, da so bili novinci zastrupljeni s političnimi frazami zloglasne majniške deklaracije. Življenje na fronti je tem ljudem kmalu pregnalo vseslovanska nagnenja in kmalu so bili zopet pošteni fantje.

Nekega dne sem pa moral spoznati, da je od mož zapuščena domovina začela omagovati vsled učinkovanja počasnega strupa, ki so ga razlivali Krek, Koroschetz in Hribar. Eden izmed mojih najboljših mož — njegova prsa so krasile tri hrabrostne kolajne — je nekega dne dobil z doma pismo. Par dni ga je nosil tiho pri sebi, preden se je odločil za to, da mi ga da prečitati. Pismo je bilo od matere in je bilo dovolj zgovorno. Priprosta ženica je pisala najprej o domačem psu, ki je poginil, o kravah, ki so povrgle, o nekem konju, ki je šepal, nato pa je pisala:

»Sedaj boš prišel kmalu domov. Gospod župnik mi je to obljubil, saj mi Slovenci se nočemo več vojskovati in na Dunaju je že vse sklenjeno. Čehi

tudi nočejo več in tako že odpadajo verige.« Globoko zagrenjen je bil sin, ki je moral ugotoviti, da ga je po treh letih z vsemi žrtvami, ki jih je vzel veselo na sebe, ostavila tudi stara in nevedna mati. Ali ni bil morda tudi radi nje na fronti? Ali je hotela mati postati Rusinja ali Srbkinja? Kaj se pravzaprav dogaja doma? Težko je bilo usmerjevanje črnoglednega razmišljanja tega moža v smeri z boljšimi upi. Kmalu nato se je vrnil drug mož s frontnega dopusta. Pripovedoval je slabe stvari. Povsod je bilo opaziti dobro organizirano hujskanje s prižnice in spodevnice. Veselil se je frontnega polajanja in tudi na to, da je smel biti med svojimi tovariši, ki so bili sklenjeni kakor jeklo. Dejal mi je, da noče po prej domov, dokler vojna ne bo končana, sicer da bi moral zmlatiti kaplana in nadučitelja, ki hujskata ženske. Domovina je propadala vedno bolj, medtem ko je fronta držala prisego zvestobe zastavi vse do konca. Ko so se v pozni jeseni 1918 vrnili domov, so našli zajedavce in tuje agente dobro oskrbljene. Sami so prejeli poleg gospodarske škode še zasmehovanje. Spodnja Štajerska je postala srbska, pa ne vsled učinka orožja, temveč radi bojzaljivega izdajstva. Ko smo se vrnili, se nam je zdelo, da je skočila zemlja iz tečajev. Kakšna je bila že tudi doba, v kateri se je smel dr. Ljudevit Pivko ponašati s svojim izdajstvom pri Carzanu, ne da bi ga bil smel kdo potolči kakor garjavega psa. Za svoje izdajstvo je prejel še jugoslovanski red in poslanski mandat.

Tisočerim Spodnještajercem, ki so v letih 1914—18 žrtvovali svojo kri, da bi ostala dežela nemška, je prihranila smrt na bojišču bridke občutke tega izdajstva. Mnogi so pomrli, preden je bila domovina po Führerjevem kotaku rešena. Ti vsi zaslužijo, da se jih častno spominjamo. Oni so krvne priče za nemško življenjsko voljo te dežele. Cesar niso mogli dokončati in za kar so umirali, je uresničil velik mož naše dobe.

JAPONSKA

Beseda Japonska, v nemščini Japan, ima svoj izvor v kitajskem izrazu Jipōn, ki se izgovarja Šepen in znači toliko kakor sončni vzhod. Japonci sami nazivajo svojo državo Nipon ali Dai Nipon, kar pomeni toliko kakor Veliki Nipon ali Velika Japonska.

Glasom kronik iz 8. stoletja po našem štetju so se predniki današnjih Japoncev naselili iz Malajskega polotoka, Koreje in južnega dela Kitajske. Ze leta 660 pred našim štetjem je Jimu, sin sončne boginje Amaterazu glasom izročil baje ustanovil japonsko cesarstvo. Iz tega rodu bi naj izšli vsi poznejši vladarji, iz katerih se je pred kakimi 600 leti razvila samovlada cesarja, ki mu pravijo Mikado oziroma Tenō. O samem sedanjem cesarju Hirohito učijo, da je potomec prvega japonskega vladarja in božji sin.

Japonska je bila do leta 645 po našem štetju nekakšna plemenska država. Sele revolucije so prinesle spremembe ter uvedle novi uradniški upravni sistem, ki

je bolj rahlo združena plemena povezal in združil v kompaktno enoto. Okrog leta 1192 in 1200 je medtem se razvijajoče plemstvo prišlo do državnih vajeti, ki je v vladarju Yoritomo 1192. leta po našem štetju našlo svojega najboljšega zastopnika. Sledila so stoletja sprejemanja svoje in pozneje zapadne civilizacije, ki je japonski narod in državo pod vsemi svojimi vladarji na vseh področjih večala in izboljševala. Rusko-japonska vojna leta 1904, ki so jo dobili Japonci, je to mlado, po napredovanju in razvoju hrepenečo, zelo agilno in delovno azijsko državo proglasila za veselo. Svetovna vojna 1914—1918 je njen prestiž tudi ojačila, tako da je pred petimi leti začela še vedno trajajočo vojno proti Kitajski, kateri je odvzela Mandžurijo ter iz nje ustanovila poslušno državo Mandžukuo.

Japonska cesarjevina leži na krajnem vzhodu Azije. Njeno ozemlje tvorijo otoki Hondo, Sikoku, Kijušu, Hokajdu, Kišima, Luhu, Avaji, Sado, Oki, Iki, Tsušima, Košikišima, Amakusašima, Gotošima, Tanegašima, Jakušima, Šihito, Ogazava-

rajima, kolonije Karafuto ali Južni Sahalin, Korea, Formoza, Kwantung ter bivši nemški južno-morski otoki. Njene meje tečejo na otoku Sahalin proti Kamčatki, nadalje ob Tatarskem zalivu, z japonskim morjem proti Sibiriji, s Cangpašjan-om in Jalu proti Kitajski ter z Bašikanal-om proti Filipinom. Japonska meri 381.250 kvadratnih kilometrov in ima po lastnih statistikah okrog 100 milijonov prebivalcev.

Ta ogromna preobljudenost Japonske sili njeno državno politiko, da se bavi s skrbmi z življenjskim prostorom. Ker domača zemlja ne more zaposliti in prehranjivati toliko milijonov ljudi, ki se iz dneva v dan množijo in večajo, išče Japonska možnosti naseljevanja viška svojega prebivalstva izven svojih otokov, ki so tudi na surovinah, za domačo industrijo, ki je precej razvita — zelo uboge. Ni čuda, da je v svojem prizadevanju, svojemu narodu preskrbeti delo in kruh, svojim tovarnam pa surovine, bila že več let v gospodarsko-diplomatskem konfliktu z vesilicami Veliko Britanijo in Zedinjenimi državami Severne Amerike, katerih neizrabljena in prav malo naseljena posestva v Tihem Oceanu segajo revnemu japonskemu narodu naravnost izzivalno in bahavo pod nos. V tem tiči tudi vzrok sedanje vojne napovedi Japonske Angliji in Ameriki.

Glavno in vladno mesto Japonske je Tokio, ki šteje 5 milijonov prebivalcev. Tam je tudi sedež vrhovnega vodstva odlične japonske vojske in vojne mornarice, ki sta kakor znano moderno organizirani in dobro izvežbani ter na višku, da se lahko merita z največjimi in najboljšimi oboroženimi silami sveta. Brezdvomno so Japonci organizatorno, kulturno, vojaško in ustvarjajoče prvi narod Azije ter imajo še v vsakem pogledu veliko bodočnost.

U. S. A.

Je kratica v angleščini za United States of America, po našem, Zedinjene države Amerike, imenovane tudi ameriška unija, ali unija združenih držav. Je to država, ki jo Evropejci kratko nazivajo Severna Amerika, akoravno se njeno področje ne krije s celim severnim delom ameriškega kontinenta. Gre za 49 zveznih držav, kakor Alabama, Ariconza, Arkanzas, Kolorado, Kolumbija itd. USA imajo pa tudi zunanja posestva in sicer Alasko, Portoriko, Deviško otočje ter pas v Panama kanalu, ki ležijo na področju ameriškega kontinenta. V Aziji je Filipinsko otočje, v Oceaniji Havajsko otočje, Guam in Samoa last Amerikancev. Zemeljska površina celokupnega ozemlja znaša 9.695.388 kvadratnih kilometrov, na kateri živi okrog 140 milijonov prebivalcev.

Ljudstvo Zedinjenih držav Severne Amerike so potomci vseh mogočih predvsem evropskih, pozneje tudi azijskih narodov, ki so se po odkritju Amerike istam naseljevali vse do najnovejšega časa. Vodilna in odločilna rasa so Anglosasi, ki govorijo angleščino. V to raso so se zliili in se še danes zlivajo skoraj vsi drugi narodi, ki živijo v USA.

Zedinjene države so ustavna republika. Zakonodajno telo se imenuje kongres, ki se sestoji iz dveh enakopravnih zbornic: iz senata in reprezentančne zbornice. Vladi načeljuje izvoljen prezident, ki je hkrati državni poglavar ali predsednik republike.

Gospodarstvo Zedinjenih držav Severne Amerike je izredno visoko razvito. Država, ki ima vse pogoje za gospodar-

UMNI KMETOVALEC

Kolobarjenje — s posebnim ozirom na vojno gospodarstvo

Marsikdo, ki pozna kmetijstvo samo z nedeljskih sprehodov v prosto naravo, je mnenja, da kmet seje in sadi poedine poljske rastline na to ali ono njivo, kakor se mu zljubi in kakor pač ravno nanese. Toda tako mišljenje je popolnoma zmotno. Celó najbolj starokopiten in zanikem kmečki gospodar ve, da se mora pri obdelovanju svojega polja in pri razvrstitvi posameznih kmetijskih rastlin na to ali ono njivo držati nekega določenega reda. Ta red v vrstiviti poedinih kmetijskih rastlin na določenem prostoru nazivamo poljski kolobar, obdelovanje zemlje in pridelovanje kmetijskih rastlin po tem redu pa kolobarjenje.

Povod izmeničnemu pridelovanju kmetijskih rastlin je že od pamtveka znano dejstvo, da nobena teh rastlin ne uspeva dobro, če jo sejemo leto za letom na en in isti prostor in da moramo torej prostor za pridelovanje kmetijskih rastlin menjavati, oziroma, da moramo na polju, njivah, menjavati rastline, ako hočemo dosežati ugodne pridelke.

Poljsko kolobarjenje je v različnih okoliščinah, katere ustvarjajo raznovrstnost kakovosti tal, lege, nadmorske višine, podnebja, prometnih in tržnih razmer kakor tudi načina gospodarstva, prav različno. Od tržišč oddaljenemu hribovskemu kmetu visoko v gorah kolobarjenje ni težko: Kamor je sejal lani oves, bo letos sadil krompir, prihodnje leto pa sejal jaro žito, kateremu bo spet sledil oves, temu spet krompir in tako naprej.

Čim ugodnejše pa so podnebne, talne in tržne razmere, in čim naprednejši je kmetovalec, tem večje je število kmetijskih rastlin, ki jih prideluje na svojih poljih in katere mora znati spraviti v pravičen vrstni red pridelovanja — kolobar. Pravilno kolobarjenje s kmetijskimi rastlinami je v poljedelstvu gospodarstva skoraj najtežja, vsekakor pa najvažnejša zadeva. Za dobro uspevanje poedinih kmetijskih rastlin in s tem za množino ter kakovost pridelka namreč ni vseeno, v kakšnem zapovrstnem redu si rastline na njivi sledijo. Da more kmetovalec pravilno kolobariti, mu je neobhodno potrebno poznati in upoštevati naslednje osnovne smernice:

Pri uvrščanju posameznih rastlin v kolobar je treba misliti ne samo na to, da stavi vsaka rastlina posebne zahteve glede na način priprave zemlje, na gnojenje, obdelovanje itd., marveč tudi, da je za uspevanje rastlin izredno važno, kakšna rastlina je rastle pred njo na dotičnem prostoru in v kako stanje je zemljo pripravila.

Vsaka kmetijska rastlina ustvarja torej obenem, ko raste, že tudi ugodne ali neugodne pogoje za uspevanje rastline, ki ji bo na tem prostoru sledila.

Pravilno kolobarjenje se mora zato v prvi vrsti ozirati na to dejstvo in mora skušati, da sledi vsaka setev ali sadež v kolobarju oni predsetvi ali predsadežu, ki ustvarja za njeno uspevanje najugodnejše pogoje v zemlji.

Nadalje se moramo pri razvrščanju posameznih rastlin v kolobar ozirati na njih zahtevnost glede gnojenja. V tem oziru uvrščamo rastline v štiri skupine:

Prvi skupini rastlin ugaja gnojenje s hlevskim gnojem neposredno pred setvijo; take rastline so na pr. koruza, ječmen, pesa, zelje, repa, buče, ogrščica. Torej modamo gnojenje njih s hlevskim gnojem tako razporediti, da pridejo posamezne njive oz. parcele vprav takrat na vrsto za gnojenje, kot navedene rastline v kolobarju pridelkov.

Druga skupina uspeva najbolj v zemlji, kjer je bilo s hlevskim gnojem pognojeno predsetvi; to so predvsem: pšenica, rž, krompir, proso, ajda itd.

Tretja skupina obsega kmetijske rastline, ki si eno izmed najvažnejših hranilnih snovi, to je dušik, pridobivajo iz zraka in torej pravzaprav ne potrebuje gnojenja z na dušiku bogatim hlevskim gnojem, marveč ji zadošča fosforna in kalijeva umetna gnojila ter apno. To skupino rastlin imenujemo metuljnice (leguminoze) ali po domače stročnice: fižol, grah in grašice, vse detelje, lupina itd.

V četrto skupino pa spadajo kmetijske rastline, ki zaradi svojih močnih in globoko segajočih korenin uspevajo tudi v negnojni zemlji; če pa jim pognojimo, se poletnijo in poženejo korenine samo v pognojeni plasti in jo docela izčrpajo, tako da je za njimi gnojenje spet nujno potrebno. Od rastlin te skupine sta najvažnejša oves in lan, katerima torej s hlevskim gnojem ne gnojimo, pač pa vedno za njima. Deloma spadajo v to skupino tudi ajda, korenje, sončnice itd.

Pri uvrščanju v kolobar moramo torej paziti, da za vsako rastlino vemo, v kakšno skupino spada glede gnojenja in jo uvrstimo v kolobar na primerno mesto; rastlinam iz prve skupine morajo slediti rastline druge in tretje skupine, na zadnje mesto pred ponovnim gnojenjem s hlevskim gnojem pa uvrstimo v kolobar rastline četrte skupine.

N. pr.: Koruzi, kateri smo pognojili (1. skupina), sledi pšenica (2. skupina), v katero posejemo deteljo (3. skupina), jeseni napravimo praho, nakar spomladi posadimo krompir (2. skupina), za njim sejemo rž (2. skupina), nato ajdo (2. oz. 4. skupina), naslednjo spomlad pa oves (4. skupina), ali pa takoj za ajdo pognojimo in uvrstimo spet kako rastlino iz 1. skupine, če imamo gnoja dovolj in se nam zdi za pridelovanje ovska škoda zemlje.

Razen na gnojenje se moramo ozirati

po željah mednarodnih židov. V taki mednarodni in gospodarski politiki se je izčimil spor med Zedinjenimi državami in japonsko, ki je slednjo v svoji borbi po izboljšanju in omogočenju preživljanja 100 milijonov prebivalcev prisilil, da je potegnila sabljo ter Amerikancem napovedala vojno.

Zedinjene države imajo precej močno vojno mornarico, vojaško obvezo so pa šele pred dobrim letom uvedli. Armada je torej šele v povoj.

PK-Aufnahme: Kriegsberichtler Weber (Wb.)

Flak sichert den Vormarsch der deutschen Truppen auf der Krim

pri sestavljanju kolobarja tudi na rastlinske škodljivce in bolezni, kakor tudi na plevel in rastlinske zajedalke. Deteljo na primer smemo sejati na isto mesto šele vsako četrto, še boljše, šele vsako šesto leto, kajti seme deteljine predenice in poljalnika ostane v zemlji več let živo. Enako živijo na koreninah zelja neki škodljivci, zaradi katerih zelja ne smemo saditi prekmalu na spet isti prostor. Itd.

In še na nekaj moramo paziti: Ker uspevajo nekatere kmetijske rastline, predvsem žita, proso itd. samo v čisti, rahli, obdelani zemlji, jih moramo uvrščati v kolobar tik za rastlinami, katere smo okopavali in zemljo čistili od plevela, to je za okopavinami, ali vsaj za deteljo, ki tudi navadno zemljo očisti plevela. Za krompir in peso, ki zahtevata globoko obdelano zemljo, je treba zemljo že jeseni globoko zorati, to je napraviti zimsko praho.

Kmetovalec, ki ume pravilno kolobariti, to je pri določanju zapovrstnega reda pridelovanja posameznih kmetijskih rastlin upoštevati vsa našeta svojstva in zahteve posameznih od njih, dosega ob sicer enakih talnih in vremenskih razmerah, ob enakem semenu, gnojenju in načinu obdelovanja, neprimerno višje pridelke kot gospodar, ki pravilno kolobariti ne zna.

Torej bi moral biti pravi kolobarjenjca več vsak kmečki gospodar. Še posebno nujno pa je to sedaj v vojnem času, ko postaja zemlja, od katere je odvisen vsakdanji kruh in obstoj nas vseh, kakor tudi vprašanja, kako se z zemljo ravna, važno ne samo za gospodarja samega, temveč za ves narod. V mirnem času je škodovalo kmetovo neznanje predvsem njemu samemu, dandanes pa ogroža obstoj vsega naroda.

Današnje izredne razmere pa nas, kar se tiče poljskega kolobarjenja, silijo tudi, pridati k na splošno veljavnim načelom pravih kolobarjenja še nekatere izredne, takorekoč vojno-gospodarske smeri:

Te so predvsem:

1. Ne puščajmo niti pedi njivske zemlje prazne! Poletno praho, ki je v mirnih časih lahko imela svoje mesto v kolobarju, moramo nadomestiti s primernim posevkom, (ajda, repo, inkarnatko, krmsko mešanico).

2. Tudi jesensko oz. zimsko praho po možnosti izkoristimo s tem, da posejemo na preorano njivo motovilec, solato itd., ali pa rž, ki jo bomo spomlad pokosili in

pokrmili, ko bomo zemljo potrebovali za okopavine.

3. Upoštevajmo zahteve posameznih rastlin glede gnojenja! Posebno v sedanjih časih je narodno-gospodarska škoda, če kmet nepravilno gnoji in negospodarsko kolobari z ozirom na gnoj. Zato ne gnojimo ovsu s hlevskim gnojem in ne detelji ali fižolu z dušičnatimi gnojili!

4. Nadomeščajmo, v kolikor je mogoče, krmske rastline (oves itd.) z okopavinami (krompirjem, fižolom itd.) ter z oljnatimi rastlinami (lanom, ogrščico, sončnicami, bučami).

5. Poskušajmo, kjer le mogoče, gojiti med in podsadeže. V tem oziru lahko doseže bister kmetovalec največje uspehe.

Samo nekaj primerov navajamo:

Med krompirjem je mogoče pridelovati zelo uspešno matični fižol ali prekljar (Stangbohne).

Med rane vrste krompirja nasadimo ko ga osujemo, peso, zelje ali rano koruzo (činkvanti). Obenem, ko krompir izkupavamo, tudi koruzo osujemo. Ob ugodni jeseni činkvanti še prav lepo dozori, ako ne, ga pa pokrmimo.

Tudi med navadno koruzo lahko podsadimo na primer peso.

Med ozimno žito, posebno med ječmen, lahko posejemo strniščno korenje, ki nam da lep pridelek, če ga oplevemo oziroma okopljemo takoj, ko je žito požeto.

Proso v ugodnejših (dolinskih) legah prav lepo dozori tudi še, če ga posejemo na deteljišče šele po drugi košnji.

Sončnice je mogoče uspešno gojiti kot med sadež med peso, in sicer tako, da jih posejemo kolikor mogoče v iste vrste kot peso ter jih obenem s peso obdelujemo. Sončnice dozori mnogo prej in ima pesa nato še nekaj časa sama ves prostor na razpolago. Seveda je treba za dvojni sadež tudi dvojni množini gnojiti!

6. Nič ne škoduje, če se v sedanjih izrednih razmerah tudi nekoliko pregrešimo proti sicer veljavnim pravilom za poljsko kolobarjenje, če se nam s tem posreči začasno dvigniti pridelke živil. Krompir n. pr. smemo na zemljiščih, ki mu posebno ugajajo, brez škode gojiti dve, ali celo tri leta zaporedoma. Zato bo posebno hribovski kmet prihodnje spomlad sadil po možnosti tudi na lansko krompirišče spet krompir, namesto da bi ga posejal z ovsem, kot po navadi.

Tudi krušno žito bomo sejali v večji meri kot navadno. Zakaj ne bi enkrat tudi gospodar, ki še nikoli ni posejal niti

zrna jarega žita, vsejal prihodnje spomlad nekaj jarega ječmena, pri katerem mu bo gnojenje s hlevskim gnojem poplačano z zrnjem, medtem ko mu ga oves poplača samo z večjo slamo!

Prihodnje poletje bomo na strn ozimnega žita vsejali kar največ ajde, četudi bo zato manj prostora za repo. Itd.

Morda boste rekli: Do spomladi, ko bomo spet šli na polje sejati in saditi, je še daleč; kakšen smisel ima torej zdaj, v začetku zime, vse to pisanje?!

Vam, ki tako mislite, samo nekaj vprašanj:

Ali imate poljski kolobar za svoje posestvo sploh že sestavljen?

Ali ste že določili, na katero njivo in na kolikšno površino boste sejali spomlad koruzo, oves, koliko zasadili s krompirjem, fižolom itd. Ali veste, kolikšne količine semena za posamezne setve boste potrebovali?

Ali ste se že odločili za prikladne sorte?

Ali imate semena teh sort doma, v dovoljni količini, ali ne?

Ali ste semenski krompir, fižol, peso itd. že naročili, če ga nimate doma oz. če hočete seme izmenjati?

Ali ste naročili tudi že potrebna umetna gnojila in apno?

Ali ste sprašili zemljišče za krompir in peso?

Če ne morete na vsa zastavljena vprašanja pritrilno odgovoriti, so vsa naša navodila za Vas komaj pravočasna, če ne morda že — prepoznal!

Pozor!

Pobegnil je nevaren zločinec!

Od transporta v kaznilnico Ludwigsburg je dne 22. novembra 1941 zvečer v München-u med južnim in vzhodnim kolodvorom skočil iz vozečega vlaka ter pobegnil kazenski jetnik Viktor Zadržil. Imenovani se je rodil dne 5. novembra 1901 v Wien-u, je 177 cm visok, rjavih las, modrih oči, brez brk, od zobov mu nekateri manjkajo, na levi podočnici ima bradavico, na levi nogi brazgotino od kostoloma. Na sebi je imel obleko kaznjenca, verjetno pa je, da si je medtem že preskrbel civilno obleko. Prebivalstvo se poziva, da nemudoma sporoči vsa opazovanja, ki bi morebiti vodila do izsleditve Zadržila telefonično najbližji policiji ali pa na urad Staatliche Kriminalpolizei, Kriminalpolizeistelle München, 16. K. (F.), telefon 14-321, Nebenstelle 444. Podatke, ki bodo vodili k uspehu, se bo nagradilo.

MALE VESTI

* Zborovanje Nemškega Rdečega križa v Marburg-u. V prostorih Nemškega Rdečega Križa v Marburg-u so minulo soboto imeli glavno sejo, na kateri je Oberfeldführer Landrat Fritz Knaus prevzel okrajno vodstvo Nemškega Rdečega Križa Marburg. Poročilo je podal Wachtführer Tschertsche. Nato je spregovoril novoimenovani Landesstellenleiter dr. Ernst Bouvier ter podal pregled dosedanjega dela. Sledila je predaja okrajnega vodstva Oberfeldführer-ju Landrat-u Knaus-u, ki je v svojem odgovoru povdaril, da bo okrajno vodstvo, ki ga prevzame iz rok vzornih voditeljev in organizatorjev, vodil po istih smernicah dalje.

* Smrtna kosa v Marburg-u. V zadnjem tednu so umrli: Hilda Maizen, žena zdravnika, pekovski mojster Ludwig Gänzger, žena delavca Johanna Ledinek, železniški nadsprevodnik Josef Kozbek ter Elizabeta Nowak.

* Gesundheitsamt ali zdravstveni urad Landkreis-a Marburg objavlja, da sprejema stranke vsako sredo in soboto predpoldne.

* Polstrau je obmejni prehodni kraj na Madžarsko iz Spodnje Štajerske.

* Na drugi božični dan ni brezmesni dan. Prepoved serviranja mesnih jedi na dan 26. decembra je oblast umaknila. Po gostilnah lahko torej na drugi božični dan proti nakaznicam za meso prodajajo in servirajo mesna jedila.

* Za božična drevesa se glasom odloka šefa civilne uprave za Spodnjo Štajersko ne sme sekati drugega kakor vrhe in material od krčenja gozdov. Kakor doslej običajno sekanje mladih dreves iz gozdov in mladih gozdov je strogo prepovedano.

* Letos ne bo božičnih dopustnih potovanj. Reichsarbeitsminister (državni minister dela) je izdal oklic, v katerem priporoča, da se letošnje vožnje za božične dopuste in obiske do skrajnosti omeji in preloži na ugodnejši čas. Železnice, ki imajo polne roke dela s prevozom vojakov itd. bodo potovanja za privatne družinske obiske veliko lažje zmagovale v času, ko ne bo božičnega velenavala na železniške vlake. Oskrba vojske ter prevoz vojakov je važnejše kakor privatne želje.

* Angleži so v Singapurju internirali okrog entisoč Japoncev, ki jih je vojna zatekla v tem največjem oporišču Anglije v Indiji.

* Japonski parlament je bil sklican za 15. decembra k drugemu izrednemu zasedanju.

PRIMARIJ

Dr. Ernst Bouvier

specialist za kirurgijo

Predstojnik oddelka za kirurgijo
v okrožni bolnišnici Marburg.

Ordinira med tednom izvemši sobote
med 14. in 15. uro

Marburg, Horst-Wessel-Straße 15,
pritličje, telefon 22-05 784

DOPISI

□ Wels (Gau Oberdonau). V tukajšnji bolnišnici je umrl dne 24. novembra 36-letni Spodnještajerc Alois Schlag, rodom iz Glanz-a pri Leibnitz-u. Bil je zvest naročnik »Štajerskega Gospodarja« in velik oboževalec spodnještajerskih naravnih lepot. Obdržali ga bomo v lepem spomenu. — Johann Bergles v imenu njegovih delovnih tovarišev in ostalih naročnikov.

□ Leonhard in den Büheln. V naši krajevni skupini organizacije Steirischer Heimatbund smo nedavno imeli slavnostno razdelitev članskih izkaznic novosprejetim članom.

□ Maxau. Ravnokar v članstvo organizacije Steirischer Heimatbund sprejetim tovarišem in tovarišicam iz našega kraja so krajevni funkcionarji izročili članske izkaznice.

□ Friedau. Kakor v drugih krajih našega okrožja, je bilo tudi pri nas sprejetih večje število oseb v organizacijo Steirischer Heimatbund. Članske izkaznice so se jim izročile. — Naš kraj je po 23 letih zopet imel prvo nemško gledališko predstavo »Annerl von Aussee«, ki so jo morali ponoviti.

□ Pettau. Nedavno je naše starodavno mesto Pettau dobilo posnetek svojih leta 1376 podeljenih in napisanih mestnih pravic, ki so se imenovale »Pettauer Stadtrecht«. 195 členov obsegajoč izvirnik zgodovinskega rokopisa se je ohranil v zbirki sličnih listin, ki jih je pred več stoletji zbiral neki vojvoda od Braunschweig-a in se nahaja danes v knjižnici Wolfenbüttel. Posnetek tega dokumenta, vložen v umetniško izdelano skrinjo, je iz Nemčije prinesel ministrski predsednik dežele Braunschweig, Klagges, ter ga ob navzočnosti zastopnika šefa civilne uprave na

Spodnjem Štajerskem Müller-Haccius-a in zastopnikov stranke izročil našemu županu tovarišu Josef Wrebnig-u.

□ Amtmannsfeld. Članske izkaznice novosprejetim članom organizacije Steirischer Heimatbund so pri nas slavnostno izročili krajevnim funkcionarjem. — Temu je sledilo zborovanje o nadaljnjem delovanju v naši krajevni skupini.

Bueg-Lichtspiele

Marburg, Burgplatz 1

Posebne predstave kulturnih filmov

v nedeljo, dne 14. decembra 1941
ob pol 11. uri ter v ponedeljek,
torek in sredo ob 13.45 uri Degeto-
film

NOVA AZIJA

(Das neue Asien)

Collin Ross-a film svetovno političnega značaja — Za mladoletne dovoljeno — Najnovejši nemški tedenski pregled

Od petka naprej dajemo Bavaria-velefilm

Tovariši

(Kameraden)

o boju in žrtvah domoljuba, v katerem nastopa Willy Birgel — Za mladoletne dovoljeno

788

Nakaznice za bakrena škro- pilna sredstva

zbira

CHEMINDUSTRIE G. m. b. H.

Marburg a. d. Drau

Tegetthoffstrasse 44 789

Zahtevajte
žarnice
s to
kvalitetno znamko
na ovitku.

OSRAM-D daje poceni svetlobo.

MALI OGLASI

Vsaka beseda stane 10 Rpf, masno tiskane besede 20 Rpf. Pristojbina za šifro je 35 Rpf, pri iskanju služb 25 Rpf. Za dostavljanje pisem pod šifro se zaračuna 50 Rpf poštnine. Zaključek sprejemanja oglasov je v četrtek ob 16. uri. Male oglase se prevzame samo proti predplačilu, iz podeželja tudi v veljavnih poštnih znamkah. Najnižja cena malemu oglasu je 1 Reichmarka

Für leichten Dienst Wachmänner in den besetzten Gebieten im Westen gesucht. In Frage kommen insbesondere Pensionisten, Rentenempfänger, Berufs- und Werkinvalide. Günstige Arbeits- und Lohnbedingungen, freie Verpflegung, Unterkunft. Meldungen und Auskünfte beim Arbeitsamt Marburg-Drau, Schillerstraße Nr. 37, I. Stock, Tür 14, und bei den Nebenstellen (an den Amtstagen) Windischfeistritz, Windischgraz und Gonobitz, ferner beim Arbeitsamt Pettau, Mädchenheimstraße 10, Parterre, Zimmer 7 und dessen Nebenstellen Ober-Radkersburg und Friedau sowie beim Arbeitsamt Cilli, Bahnhofstraße, Vermittlungsstelle für gewerbliche Berufe. 787

Prepisati? Prerisati? Ne!

Naročiti foto-kopije je bolje in ceneje. Foto-razmnoževalnica: Kontrolni urad za gospodarska podjetja (Kontrollbüro für Wirtschaftsbetriebe), Graz, Grieskai 60, tel. 67-95. 673

Arijski izkaz ter dokumente k istemu Vam dobavi Familienforschungs-Institut, Graz, Grieskai 60, telefon 67-95. 687

Cunje krojaške odrezke, staro železje in kovine, papir, ovčjo volno, svinjsko in govejo dlako (arovco) kupuje vsako količino Alois Arbeiter, Marburg, Draugasse 5. 507

Razprodam vse vrste važnih delov za kolesa. Skrabl, Marburg (Drau), Thesen, Unterdobrawa Nr. 165. 717

Pisalne in računske stroje kupuje Kowatsch, Marburg (Drau), Obere Herrengasse 14. 756

Dinamo za kolo prodam. Skrabl, Marburg (Drau), Thesen, Unterdobrawa 165. 764

Kompletne

žimnice

brez posteljnine, nove ali malo rabljene, kupim takoj. Naslov v upravi lista. 776

Stružnico (Drehbank) za les proda Wodopiwet, Cilli, Grazerstraße 114. 791

Cimbale dobro uglašene prodam radi bolezni po ugodni ceni. Vprašati Unter Rotwein Nr. 52, P. Marburg (Drau) 792

Prodam svinjo (plemensko) 4 mesece staro. Robitsch, Jellentschen 37, P. Pöbnitz. 790

Posestvo 15 oralov z gostilno dam v najem ali za polovico pridelka. Stampfl, Pragerhof. 780

Razglas!

Radi popisa blagovnih zalog ostane naša trgovina od 15. do vključno 19. decembra 1941 za vsak promet s strankami zaprta. Pinter & Lenard, G. m. b. H. Eisenwarenhandlung, Marburg a. d. Drau

Wirtschafter:

JULIUS WERNIG

786

Lepo posestvo blizu Marburg-a dam takoj v najem.

Vzamem tudi delavsko družino na stanovanje. Werdnik, Marburg (Drau), Mellingerstraße 56. 794

Sprejme se

pošteno dekle

za gospodinjstvo in vsa druga hišna dela. Starkel, Marburg, (Drau), Sophienplatz 6. 793

Priden šestnajstleten fant, že dobro vajen mehanikarske obrti, išče

mojstra.

Gre kamorkoli. Felix Sever, Jaworschza Nr. 6, P. Galleneegg-Isalak bei Edlingen. 777

OGLAŠUJTE!

Važno!

Čitajte!

Kako je organiziran STEIRISCHER HEIMATBUND ?

V par tednih bo izšel obsežen in s slikami bogato opremljen »Untersteirischer Kalender«, ki ga naši čitatelji že željno pričakujejo. Vsak Spodnještajerc mora vedeti, kako je organiziran Steirischer Heimatbund kot edina politična organizacija naše dežele. O tej veliki organizaciji in njeni razčlenjenosti nas bo vsestransko poučil koledar »Untersteirischer Kalender«, ki ne sme manjkati v nobeni hiši. Koledar bo vseboval poleg običajnega kalendara tudi seznam nemških imen, poštno in železniške tarife, važne tabele iz kmetijstva, zlasti za živinorejce. Koledar nas bo poučil tudi o vsem, kar je treba vedeti iz najnovejše zgodovine naše prelepe Spodnje Stajerske. Vseboval bo tudi leposlovne prispevke, skratka:

„Untersteirischer Kalender“

je bodoči prijatelj naših podeželanov, meščanov in delavcev. Manjkati ne sme v nobeni hiši. Z dostavnino vred ga boste dobili za RM —.80. Izrezite čimprej naročilni list, ki ga objavljamo v današnji številki. Izpolnite ga natančno in čitljivo ter priložite znesek 80 Reichspfennigov v pisemskih znamkah, ki pa ne smejo biti prilepljene in s tem pokvarjene. Vse skupaj denite v kuverto in odpošljite takoj na naslov:

VERLAG DES »UNTERSTEIRISCHEN KALENDERS«, Marburg, Badgasse 6

Samostojen majer

se takoj sprejme. Naslov v upravi lista. 762

Hišnega hlapca

zmožnega nemščine, sprejemem v gostilno. Predstaviti se je pri Alois Nekrep, Marburg (Drau), Viktringhofgasse 4. 783

Viničarja s 3 delovnimi močmi, hlapca in dekla, tudi poročena, sprejemem takoj. Schumann, Wachsenberg (Margarethen a. d. Pöbnitz). 782

Viničar z 2—3 delovnimi močmi, če mogoče z lastno kravo, se sprejme s 1. februarjem 1942. Vprašati pri Josef Gamser, P. Ober Kunigund. 779

Viničar s 3 do 4 delovnimi močmi, če mogoče s svojimi kravami, se sprejme. Vprašati Marburg (Drau), Schillerstraße 22, pritličje levo. 778

Šiviljsko vajenko

z znanjem nemščine sprejemem takoj. Farasin, Wachsenberg (P. Margarethen a. d. Pöbnitz). 781

Krojaški pomočnik v stalni službi želi poročiti

dobrosrčno gospodično od 20 do 25 let. Slika zaželjena. Naslov v upravi lista. 785

Urarski pomočnik

se sprejme takoj pri Jakob-u Muljawa, Marburg (Drau), Friedrich-Ludwig-Jahn-Platz 1. 750

»Marburger Zeitung« je uradno glasilo organizacije »Steirischer Heimatbund«. Naroča se pri »Verlag der Marburger Zeitung«, Marburg, Badgasse 6, Postscheckkonto 54.608.

OBJAVA

Vse osebe, ki so bile do sedaj zavarovane za življenje pri naslednjih zavodih:

CROATIA, osiguravajuća zadruga v Zagrebu,
 DUNAV, osiguravajuće dioničko društvo, Zagreb,
 JUGOSLAVIJA, opšte osiguravajuće društvo, Beograd,
 VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI, vključno panoge posmrtninskega oddelka Karitas,
 SLAVIJA, Jugoslovska zavarovalna banka, Ljubljana,
 UJEDINJENO OSIGURAVAJUĆE a. d., Beograd,
 SRBIJA, prvo srpsko društvo za osiguranje, Beograd,
 ŠUMADIJA, a. d. za osiguranje in reosiguranje, Beograd,
 BEOGRADSKA ZADRUGA, A. D. Beograd,
 SVEOPĆA GOSPODARSKA ZADRUGA s. o. j., Zagreb,
 ZAVAROVALNA ZADRUGA ŽELEZNISKIH USLUŽBENCEV,
 ZAVAROVALNA ZADRUGA DRŽAVNIH USLUŽBENCEV, Beograd,
 LA NATIONALE, ravnateljstvo za Jugoslavijo, Beograd,
 ROYAL EXCHANGE ASSURANCE CORPORATION, London,
 UZAJEMNA PRIVREDNA ZADRUGA, Zagreb,
 UZAJEMNA HUMANITARNA ZADRUGA, Zagreb,
 UNITAS, osiguravajuća zadruga, Belgrad,

Društva izključena, ter do sedaj niso prejele od zavarovalne delniške družbe »Ostmark«, Wien, ki sedaj te zavode ločeno opravlja, nobenega dopisa, se pozivajo tem potom, da se v zaščito svojih pravic takoj pismeno javijo podpisanemu.

Marburg, dne 12. decembra 1941.

Komisarični upravitelj:

C. BREITENFELDER,
 MARBURG, TEGETTHOFFSTRASSE 47

775

Opozorilo

Predmet: POSMRTNINSKA (POGREBNA) DRUŠTVA

Člani spodaj navedenih posmrtninskih društev se pozivajo, da **najkasneje do 20. dec. 1941** ustmeno ali pismeno javijo točni sedanji naslov dosedanjim društvenim predsednikom ozir. zaupnikom v svrhu ugotovitve sedanjega stanja članstva.

Ob tej priliki je treba predložiti članske izkaznice ali iste vposlati v prepisu.

Po navedenem terminu dospele prijave ne bodo upoštewane.

1. STERBEVEREIN IN POBERSCH	Obmann: Karl Sterschina,
Pobersch, Fraustaudnerstraße 21
2. BEGRÄBNISVEREIN, BRUNNDORF	„ Franz Weich,
Brunndorf, Felix-Dahngasse 7
3. STERBEVEREIN (AUSBILDUNGSVEREIN)	„ Josef Prinzl, Kartschowin,
Valentin-Schäffergasse 28
4. STERBEVEREIN, KARTSCHOWIN	„ Josef Blaschitz,
Marburg, Radezkystraße 3
5. STERBEFOND DES CHRISTLICHEN
FRAUENBUNDES, MARBURG	„ Johann Drolz,
Marburg, Hans-Sachsgasse 23
6. BESTATTUNGSVEREIN,
RAST BEI MARBURG	„ Poschar Anton,
Kaufmann, Maria Rast
7. STERBEVEREIN, ROTWEIN b. MARBURG	„ Leopold Lorbek,
Neudorf bei Marburg, Feuerbachg. 2
8. KAUFMÄNNISCHE SELBSTHILFE,
reg. Hilfskasse, MARBURG	„ Wilhelm Weixl,
Marburg, Edmund-Schmidgasse 8
9. PROFESSOREN-SELBSTHILFE, MARBURG	„ Stillhaltekommissar,
Marburg, Wielandgasse 11

gez. M. HRUBY
 Stillhaltekommissar.

774